

II PLA D'IGUALTAT MUNICIPAL ENTRE DONES I HOMES DE CELrà

Diagnosis

Novembre 2014

Elaborat per

[āgora]^{sl}

Presenta:

Amb el suport de:

INDEX

1. PRESENTACIÓ
2. EL PROCÉS DE DIAGNOSI
3. MARCS LEGISLATIU I NORMATIU DE LES POLÍTIQUES D'IGUALTAT
4. CONTEXTUALITZACIÓ DEL TERRITORI DE CELRÀ
5. LÍNIES ESTRATÈGIQUES PER UN PLA D'IGUALTAT
6. BIBLIOGRAFIA
7. ANNEXES
 - annex 1. Glossari
 - annex 2. Calendarització d'entrevistes i grups focals
 - annex 3. Buidatge de les entrevistes i grups focals

1. PRESENTACIÓ

Aquest document recull els resultats de la diagnosi sobre *igualtat d'oportunitats entre homes i dones* a la població de Celrà, encarregada per aquest l'Ajuntament a l'equip d'Àgora.

L'Ajuntament de Celrà, des de l'Àrea d'Igualtat, va desenvolupar durant els anys 2008-2011 el primer Pla d'Igualtat, fruit d'una primera diagnosi elaborada el 2007. Els canvis sociodemogràfics que s'han produït aquest últims anys a nivell global han impactat també en la configuració local tant en la complexitat de necessitats com d'oportunitats. Això fa necessària una nova valoració i priorització d'actuacions que pugui ser la base d'un nou pla de treball pels propers anys.

La diagnosi que presentem s'estructura del treball amb tres tipus de dades: dades de perfil sociodemogràfic, dades més avaluatives recollides del primer Pla d'Igualtat 2008-2011, i l'anàlisi de les percepcions i opinions dels diferents agents i actors de la població implicats de manera més o menys directa en el desenvolupament de les polítiques d'igualtat.

El document que presentem s'estructura en tres grans blocs de contingut:

- El marc conceptual, que ens ajuda a definir de quina matèria estem tractant, i on presentem els referents legal i normatius en matèria de igualtat d'oportunitats entre els homes i les dones, i les definicions i marcs teòrics del treball en matèria de polítiques d'igualtat.
- Descripció sociodemogràfica de la població, que ens ha d'ajudar a definir l'abast de les necessitats i les possibles tendències.
- La valoració qualitativa de les necessitats i oportunitats que actualment es destaquen a la població de Celrà com a prioritàries en la definició d'un pla estratègic de treball en polítiques d'igualtat.

Aquesta diagnosi doncs vols ser el primer pas per a dotar a la població de Celrà d'un nou instrument per aplicar la política local de gènere en coherència a les necessitats reals i sentides en el territori. A la vegada estructurar un marc de referència pels diferents departaments municipals de l'Ajuntament per aplicar de forma transversal i incorporar en les seves actuacions la perspectiva de gènere.

Aquesta diagnosi és la fotografia d'uns actors en un moment determinat, però no pretén ser ni la totalitat de la realitat, ni representa una veritat inamovible. Sí que vol obrir una dinàmica d'observatori transversal i permanent de les noves necessitats socials cada vegada més diversificades i complexes.

2. EL PROCÉS DE DIAGNOSI

Objectius plantejats

- Conèixer la situació general i el tractament de la *igualtat home-dona* en les polítiques municipals de Celrà
- Detectar necessitats i oportunitats del territori per a la implementació de noves polítiques o el manteniment de recursos per al foment de la *igualtat home-dona*
- Definir una proposta de línies estratègiques pel Pla d'igualtat 2015-20...

Procés de treball

	octubre				novembre			
	Setm6-	13-	20-	27-	3-	10-	17-	24-
presentació	■							
Recull de dades sociodemogràfiques								
Anàlisi/resum de les dades q1 i qn la memòria del i pla d'igualtat								
Enquestes per col·lectius								
Entrevista 1. tècnica d'igualtat		■						
Grup de discussió 1. tècnics responsables de les àrees prioritzades			■					
Entrevista 2.			■					
Grup de discussió 2. entitats i societat civil				■				
Entrevista 3				■				
Redacció informe proposta 1. Revisió i devolutives						■	■	■
Document final.								■

Amb aquest procés de diagnosi ens hem plantejat poder donar resposta a les següents qüestions:

- Quines són les necessitats actuals més prioritàries de treballar a la població de Celrà en matèria d'igualtat d'oportunitats?
- Quines actuacions al respecte s'estan desenvolupant? Amb quins resultats? Quines millores i innovacions serien necessàries?
- Quins són els agents implicats? Quins caldria implicar per un desenvolupament exitós de les polítiques d'igualtat?

Degut a l'escàs temps per a l'elaboració d'aquesta recerca l'equip de treball es planteja poder posar en relació tres tipus de dades bàsiques:

- La informació sociodemogràfica descriptiva de la població i de la tendència.
- Una mira sobre "allò fet": les dades avaluatives de les actuacions que s'han desenvolupat o es desenvolupen en aquesta matèria,
- L'anàlisi de les percepcions i opinions dels diferents agents i actors de la població implicats de manera més o menys directa en les polítiques d'igualtat. El primer i segons nivell de dades s'ha treballat a partir de diferents fonts documentals¹. El tercer nivell de dades s'ha treballat a partir d'entrevistes i grups focals amb diferents actors de la població².

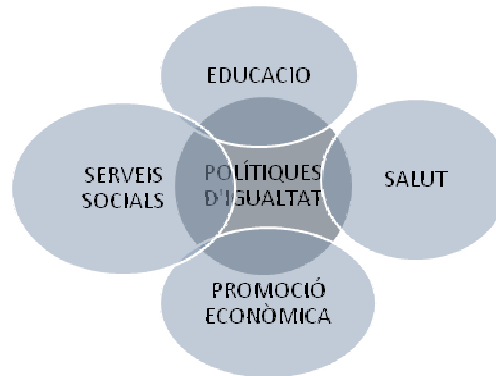
¹ Fonts documentals treballades:
I Pla d'igualtat d'Oportunitats entre Homes i Dones a Celrà.
Justificació del pla 2009 i 2010
Fonts estadístiques de l'IDESCAT

² Veure Annex 1. Calendarització del entrevistes i grups focals. Annex 2. Buidatges

La selecció d'aquests actors, no s'ha fet en cap cas des d'un mostreig estadístic, sinó s'ha fet tenint en conte la representativitat respecte el contingut que s'estava treballant. Hem implicat doncs en la recerca:

- Els agents amb responsabilitat tècnica en el àmbits principals que treballen o es veuen implicats per les polítiques d'igualtat i ja referenciats en el primer Pla d'igualtat, i per tant, coneixedors, a priori, del que s'havia desenvolupat, i els seus resultats.

Àrees prioritzades en la diagnosi

- Agents socials, entitats i persones de la població que són reconeguts com a actors actius en actuacions en matèria d'igualtat i gènere.

Tècniques de recollida d'Informació qualitativa

Tal i com hem dit hem treballat a partir de l'entrevista i els grups focals o grups de discussió.

Una i altra eina són tècniques de recollida d'informació qualitativa, i que permeten el contrast i l'exploració de problemàtiques o fenòmens complexos. Amb aquestes eines no preteníem recollir una informació estadística acurada d'una realitat sinó explorar les percepcions, les hipòtesis i contrastar les diferents mirades sobre aquesta realitat.

El guió de marc per a les entrevistes individuals o grupals s'ha anat ajustant a cada grup o persona segons l'àmbit que li era més propi.

Tant les entrevistes com els grups focals s'han desenvolupat en un format obert de pregunta/resposta / debat. L'estructura de treball, d'acord amb les qüestions que presentàvem inicialment com a eixos de la diagnosi és la següent:

Part I. SETTING o EMMARCAMENT	Presentació de l'equip entrevistador, i el marc institucional (Àgora i Àrea d'igualtat de l'Ajuntament de Celrà) Presentació de l'encàrrec i objecte de treball. Presentació del marc metodològic de la recerca, el procés, i la validació de resultats.
Part II. ACTORS implicats i ÀMBITS d'influència	Presentació dels diferents components del grup, relació respecte les polítiques d'igualtat, o àmbits d'influència per a les relacions home-dona. Recull d'altres actors/ agents qui creuen important recollir la seva opinió.
Part III. ACCIONS ACTUALS	Relació amb el primer Pla d'Igualtat: activitats conegudes. Valoració Punts forts i punts febles
Part IV. NECESSITATS I OPORTUNITATS	Descriptors de les necessitats. Actores implicats. Prioritats Propostes Oportunitats i amenaces actuals per a la seva implementació

Alguns dels límits de la diagnosi que presentem són els següents:

- Canvi dels referents tècnics des del primer Pla d'Igualtat. Això ha provocat que les dades sobre l'impacte i la valoració d'aquell primer procés sigui poc conegut, i la relació del perquè de les dinàmiques o les actuacions actuals té poc en compte els condicionants més històrics.
- El recull d'informació ha afectat a un nombre reduït d'agents, i no s'han utilitzat instruments com l'enquesta, que podrien haver implicat a més agents del territori. Tal i com es veurà en el conclusions però es veu l'aprofundiment de la diagnosi en aquest sentit en alguns del àmbits de treball, encara que sigui a posteriori.
- Tenir un marge curt de temps ha implicat que les noves referències que una entrevista o grup de discussió ha aportat ha estat difícil contrastar-les o aprofundir-hi (nous referents, anàlisi més profund de la necessitat....).
- Volgudament tampoc no s'ha implicat en aquesta primera diagnosi directament aquells col·lectius més sensibles a qui s'atribueixen més necessitats en matèria de d'igualtat home-dona (joves, col·lectius vulnerables, ...). Entenem que obrir una diagnosi participativa implicaria un treball més a llarg termini que pogués generar una recerca-acció, i per tant generés canvi. Aquest primer moment, no té aquest objectiu, en tot cas, serà en el marc del II Pla Local d'Igualtat on es pot decidir aquest tipus de metodologia de treball. Figures com la mediadora cultural, o representants d'entitats han representat, en les entrevistes, aquesta posició.
- Des de l'inici es va decidir que els agents polítics (equip de govern, i partits polítics) no formarien part d'aquesta primera fase, doncs entenem que sí s'implicaran en el moment de presentació, discussió i aprovació del pla local que, entre d'altres, definirà aquesta diagnosi.

3. MARCS NORMATIUS I LEGISLACIÓ

DE REFERÈNCIA

1. Normativa internacional

La Declaració Universal dels Drets Humans a les Nacions Unides s'estableix el 1948 per primera vegada a la història la igualtat entre els sexes com a dret fonamental.

La OIT (Organització Internacional del Treball) proclamava EL 1919 “tots els éssers humans amb independència de la seva raça, creença o sexe tenen el dret a gaudir del seu progrés material i el seu desenvolupament espiritual dintre la llibertat i la dignitat, ...”

El Conveni núm. 100 OIT de 1951 recull la igualtat de remuneració entre la mà d'obra masculina i la femenina per a un treball del mateix valor.

El Conveni núm. 111 OIT de 1958 fa referència a la discriminació en matèria de treball i ocupació, especificant que “Tot Estat membre s'obliga a formular i portar a terme una política nacional que promogui la igualtat d'oportunitats i de tracte en matèria de treball i, d'ocupació (...)”

L'any 1979, l'Assemblea General de l'ONU va aprovar la **Convenció per a l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona**, la qual estableix no només una declaració Internacional de drets per les dones, sinó també un programa d'acció per els Estats que en formen part per tal de garantir aquests drets.

Els Tractat de Maastricht de 1992 dóna un paper a la Unió Europea respecte a la igualtat entre sexes i incorpora per primera vegada un article que eludeix expressament la protecció dels drets humans amb un alt valor polític i jurídic

El Tractat d'Amsterdam realitza una primera reforma i introdueix novetats importants en relació al principi d'igualtat entre homes i dones, incorporant una nova perspectiva en el concepte d'igualtat anant més enllà d'allò formal. El nou article va més enllà de la desigualtat salarial i introdueix en el dret primari la visió de la transversalitat o el *gender mainstreaming* que permet actuar en qualsevol àmbit.

2. Legislació Espanyola

La Constitució Espanyola de l'any 1978, recull el dret a l'igualtat i a la no discriminació per raó de sexe com a principi jurídic universal.

Els Plans d'igualtat van fer possible l'inici de les polítiques públiques a tot l'estat, guiant les línies d'actuació.

La Llei 39/99 de conciliació de la vida familiar i laboral de les persones treballadores.

La llei integral 1/2004 contra la violència de gènere, va ser la primera llei integral europea amb una resposta global a les violències contra les dones en les relacions de parella. Aborda aspectes preventius, educatius, socials, laborals, assistencials, sanitaris i penals.

La LO 3/2007 per a la igualtat efectiva entre dones i homes ha creat un marc normatiu dirigit a combatre totes les manifestacions de discriminació directa o indirecta i promoure la igualtat real i efectiva entre dones i homes mitjançant accions de prevenció i amb polítiques que facin efectiu el principi d'igualtat en tots els àmbits de la vida en societat.

3. Legislació autonòmica

La creació de l'Institut català de les Dones i del Consell de dones de Catalunya l'any 1989 va permetre el desenvolupament dels plans per a la igualtat i els protocols interdepartamentals per l'atenció a les dones maltractades.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya del 2006 recull els drets civils i socials, i parla específicament dels drets de les dones, garantint el principi d'igualtat.

La llei 5/2008 de drets de les dones a eradicar la violència masclista, aprovada de forma unànime, fa un pas que va més enllà de la llei estatal, al recollir totes les formes de violència envers les dones, unificant l'acció del govern i estructurant totes les accions contra la violència masclista.

4. Legislació Local

La llei 7/1985, reguladora de les bases de règim local dóna competències als municipis per realitzar activitats complementàries de les pròpies i d'altres administracions públiques i, en particular, les relatives a l'educació, la cultura, la promoció de les dones, l'habitatge, la sanitat i la protecció del medi ambient

La llei municipal i de règim local de Catalunya. Decret legislatiu 2/2003 defineix en l'article 71.1: per a la gestió dels seus interessos, el municipi pot exercir activitats complementàries de les pròpies d'altres administracions i, en particular, les relatives a (...) c) la promoció de les dones.

5. Ajuntament de Celrà

Creació de la Regidoria d'Igualtat 2007

Creació del Primer Pla d'igualtat d'oportunitats home-dona 2007-2011

4. CONTEXTUALITZACIÓ DEL TERRITORI

4.1 Situació Sociodemogràfica de Celrà

1.1 Dades demogràfiques

- **Població per edat i sexe.**

Segons el padró municipal d'habitants en data a 1 de gener de cada any, Celrà ha sostingut un creixement constant de la seva població any rere any durant el període comprès entre l'any 1998 i el 2013, a excepció de l'any 2000 en què la població va descendir lleugerament (en 5 habitants) respecte l'any anterior, com a conseqüència de la disminució de la població femenina.

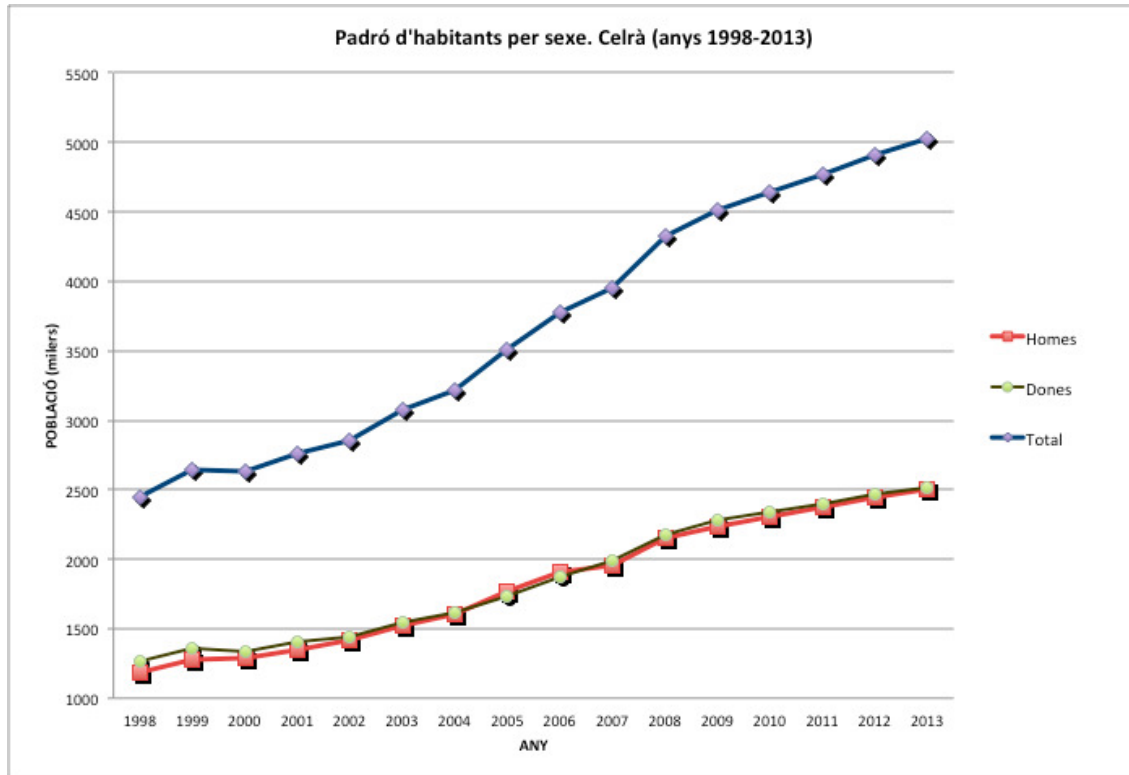
Taula 1. Població municipal d'habitants per sexe

Any	Homes	Dones	Total
1998	1186	1264	2450
1999	1279	1361	2640
2000	1293	1342	2635
2001	1353	1409	2762
2002	1416	1444	2860
2003	1526	1546	3072
2004	1606	1612	3218
2005	1774	1736	3510
2006	1904	1879	3783
2007	1952	1995	3947
2008	2155	2174	4329
2009	2233	2280	4513
2010	2301	2337	4638
2011	2378	2394	4772
2012	2443	2471	4914
2013	2507	2521	5028

Font: Idescat

En el gràfic següent, que reflecteix les dades de la Taula 1, es pot visualitzar com el creixement de la població de sexe femení i masculí ha manifestat un tendència creixent similar, essent la població femenina lleugerament superior en nombre la major part dels anys que corresponen al període entre l'any 1998 i el 2013.

Gràfic 1

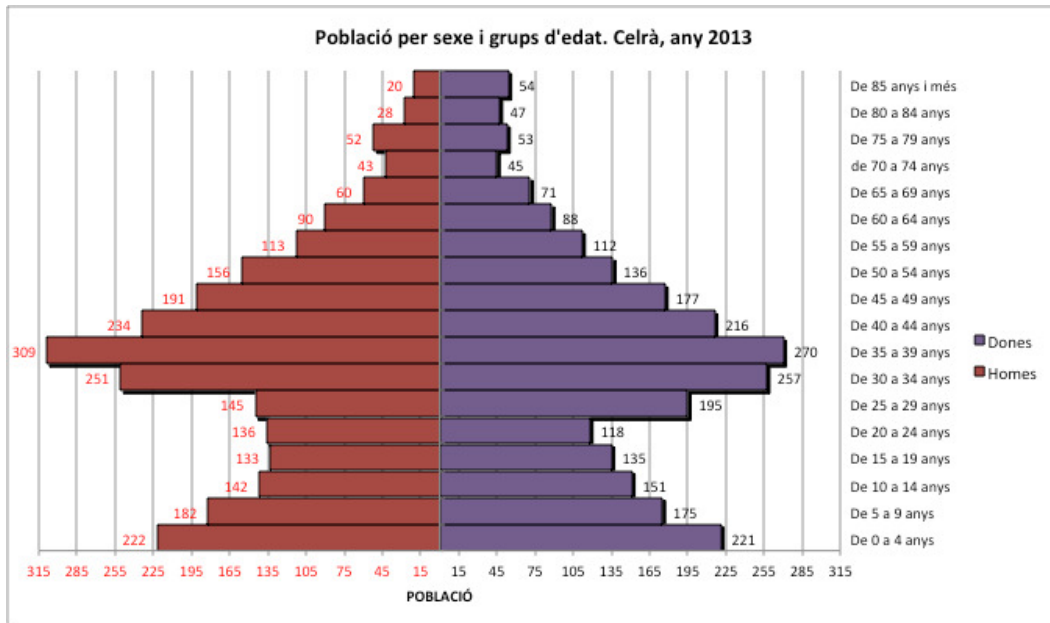

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat

Pel que fa a la piràmide de població, que representa l'estructura segons sexe i edats, el municipi de Celrà l'any 2013 presenta una tendència progressiva, que ha capgirat la tendència regressiva, principalment per l'arribada de població en edat fèrtil, que degut al boom immobiliari buscava un millor preu en el cost de la vivenda en poblacions properes a la ciutat de Girona, al fort augment de la immigració exterior dels últims anys i per últim al fet que les generacions del Baby Boom es troben en edat fèrtil. Tots aquests factors demogràfics han ocasionat un augment en el nombre de naixement dels últims anys que està capgirant la tendència regressiva del nombre de naixements entre els anys 1984 i 1993 i està ocasionant una tendència progressiva i un rejuveniment de la població del municipi, essent encara però la població en edat adulta la majoritària en el municipi.

La tendència per als propers anys és que el gran pes actual de la població adulta i activa, en edat de treballar, en un període de 20-25 anys comenci a formar part del grup de població gran i dependent, creant un desequilibri important entre la població activa i la dependent.

Gràfic 2

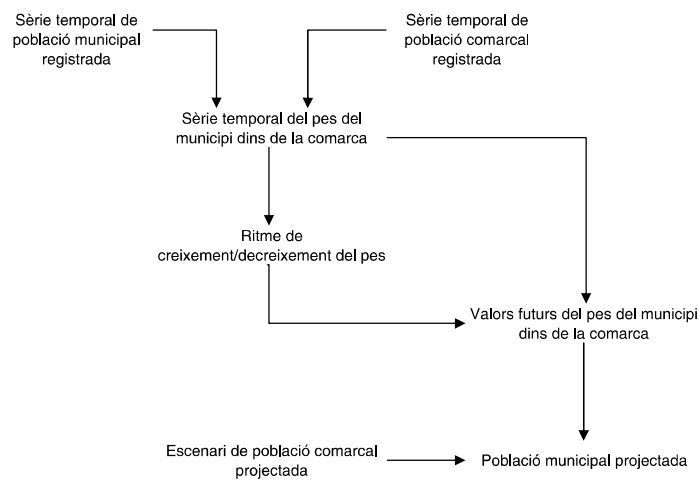

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat

• **Tendències de futur**

A partir del document d'Obtenció de projeccions de població municipals a partir de les projeccions de població comarcals (base 2008), s'ha realitzat la projecció de població del municipi de Celrà fins a l'any 2021 utilitzant els "outputs" de l'Idescat, en què a partir del pes de la població del municipi de Celrà dins la comarca del Gironès i la ràtio del pes de cada any respecte l'anterior, que permet establir els valors futurs del pes del municipi dins la comarca i utilitzar l'escenari de població comarcal projectada més adient per el municipi (escenari baix, escenari mitjà o escenari alt).

Gràfic 5. Esquema de com projectar utilitzant els *outputs* de l'Idescat

Font: Idescat.

En el cas del municipi de Celrà s'ha establert com a referència l'Escenari mitjà de la projecció de població del Gironès, que és el que s'adapta i s'ajusta més a la realitat del creixement de la població de Celrà.

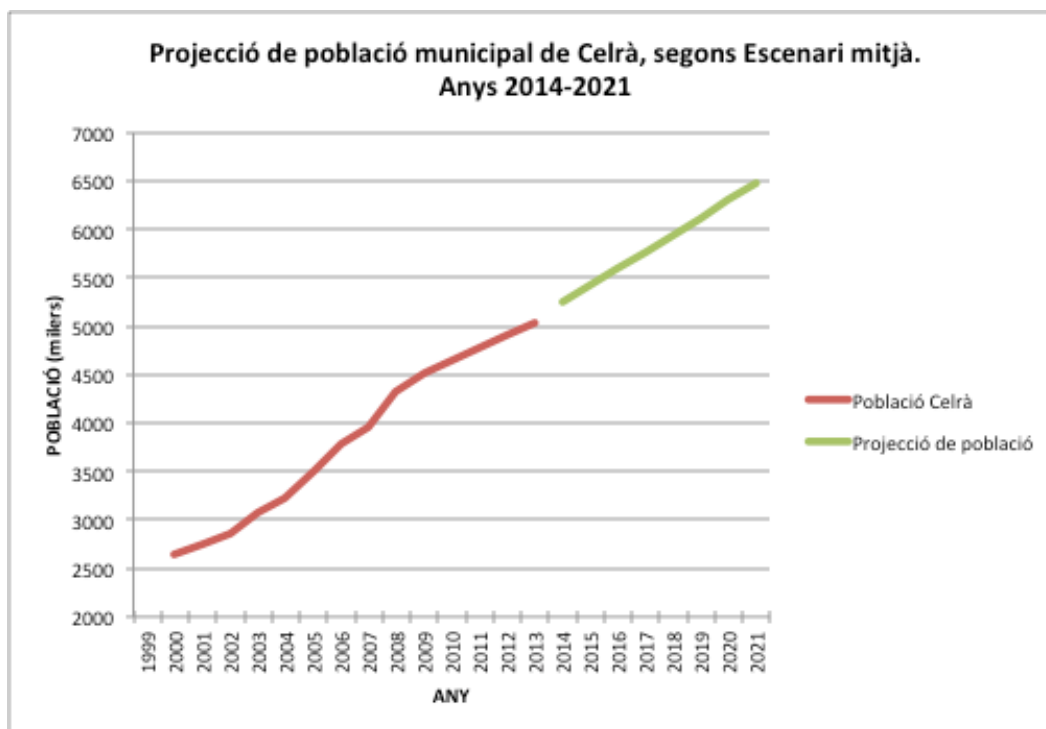
Taula 2. Projecció de població del municipi de Celrà fins l'any 2021

ANY	Població Celrà	Projecció de població
1999		
2000	2635	
2001	2762	
2002	2860	
2003	3072	
2004	3218	
2005	3510	
2006	3783	
2007	3947	
2008	4329	
2009	4513	
2010	4638	
2011	4772	
2012	4914	
2013	5028	
2014		5249
2015		5420
2016		5592
2017		5766
2018		5942
2019		6120
2020		6299
2021		6482

Font: Elaboració pròpia a partir del document d' "Obtenció de projeccions de població municipals a partir de les projeccions de població comarcals (base 2008)" de l'Idescat.

L'escenari mitjà estableix un creixement sostingut de la població pel període 2014-2021, en consonància amb l'evolució de població del període comprès entre l'any 2009 i el 2013. La projecció de població estima una població total per l'any 2021 de 6482 persones al municipi de Celrà.

Gràfic 3

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat

- **Població segons nacionalitat**

La població estrangera a Celrà, tan d'homes com de dones, ha anat augmentat els últims anys en paral·lel a l'augment demogràfic del municipi, essent el total de la població estrangera d'homes superior al de dones en el període comprès entre l'any 2001-2013.

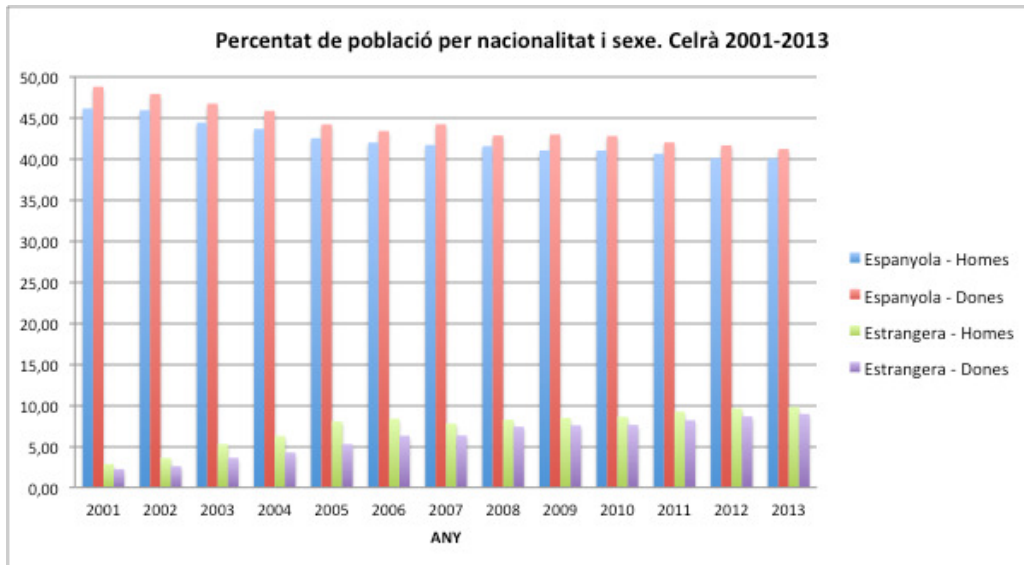
Taula 3. Població per nacionalitat i sexe. Anys 2001-2013

Any	Espanyola - Homes	Espanyola - Dones	Estrangera - Homes	Estrangera - Dones
2001	1274	1347	79	62
2002	1313	1370	103	74
2003	1364	1435	162	111
2004	1404	1475	202	137
2005	1492	1551	282	185
2006	1588	1641	316	238
2007	1645	1745	307	250
2008	1798	1854	357	320
2009	1851	1939	382	341
2010	1902	1984	399	353
2011	1938	2004	440	390
2012	1970	2046	473	425
2013	2014	2071	493	450

Font: Idescat

La població estrangera masculina ha passat de representar el 2001 el 2,86% de la població, a representar el 2013 el 9,81%, mentre que la població estrangera femenina l'any 2001 representava el 2,24% de la població i el 2013 ja suposava el 8,95%.

Gràfic 4

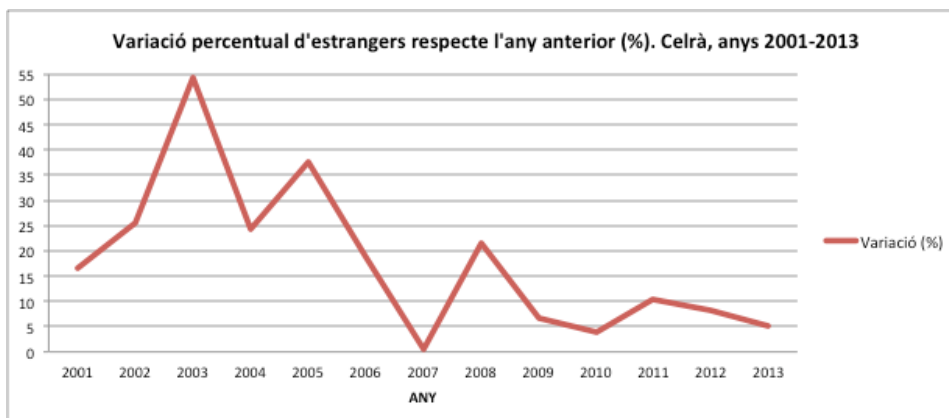

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat

La variació percentual del nombre d'estrangers durant el període 2001-2013 sempre ha estat positiva any rere any, essent però els anys entre el 2001 i el 2005 els anys amb un major creixement percentual que descendeix pràcticament fins a valors 0 l'any 2007 i posteriorment i des del 2009 fins a l'actualitat a mantingut una variació aproximada entre el 5 i el 10%.

El gràfic mostra, en general, una tendència a la disminució de la variació percentual en l'increment de la població estrangera al llarg del període.

Gràfic 5

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Xifra (Diputació de Girona)

Les nacionalitats amb més pes al municipi de Celrà per l'any 2013, a part de l'espanyola, són la de la població estrangera procedent de països de la resta de la Unió Europea, seguida per la població procedent de països d'Àfrica, d'Amèrica del Nord i Central, Amèrica del Sud, Àsia i Oceania i per últim de la població procedent de països d'Europa però que no formen part de la Unió Europea.

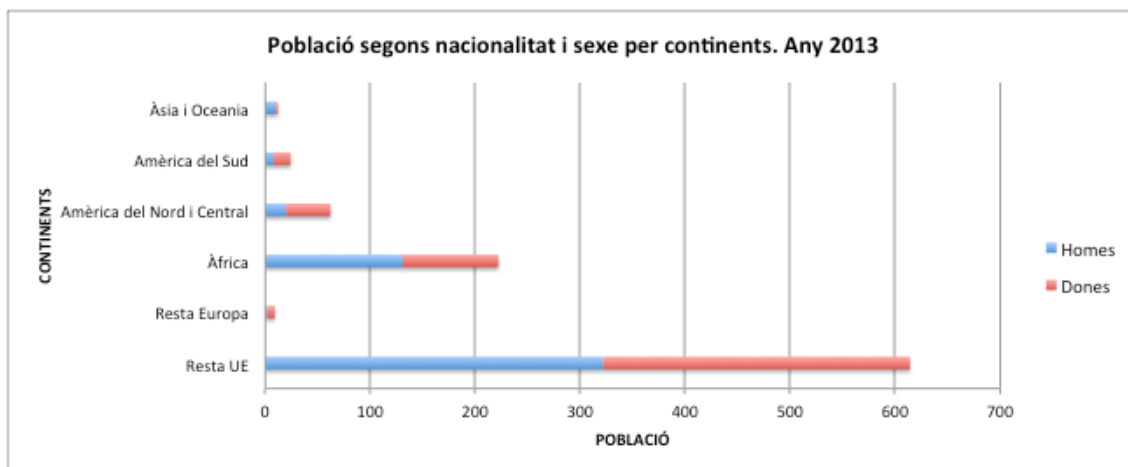
Taula 4. Població segons nacionalitat per continent i sexe. Any 2013

Sexe	Espanyola	Resta UE	Resta Europa	Àfrica	Amèrica del Nord i Central	Amèrica del Sud	Àsia i Oceania	Total
Homes	2014	322	2	131	20	8	10	2507
Dones	2071	292	7	91	42	16	2	2521
Total	4085	614	9	222	62	24	12	5028

Font: Idescat

Segons nacionalitat, l'any 2013, la població femenina és més nombrosa en la població amb nacionalitats d'Amèrica del Nord i Central, d'Amèrica del Sud i de països de la resta d'Europa, mentre que la població masculina és més nombrosa en la població amb nacionalitats de països de la Unió Europea, d'Àfrica i d'Àsia i Oceania.

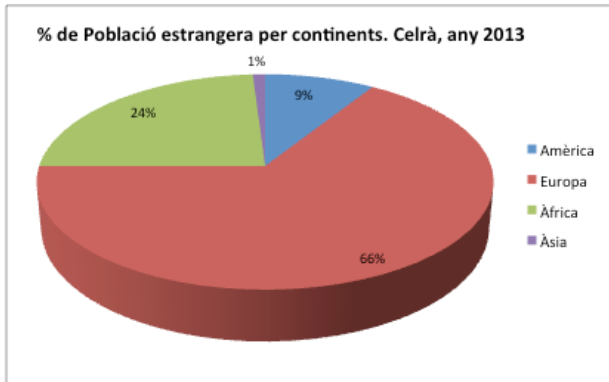
Gràfic 6

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat

Si ens centrem en la població estrangera de Celrà, l'any 2013, el 66% prové del continent Europeu, essent aquest continent molt majoritari en el conjunt de la població estrangera, seguit en un 24% pel continent Àfrica, un 9% el continent Amèrica i un 1% el continent Asiàtic.

Gràfic 7

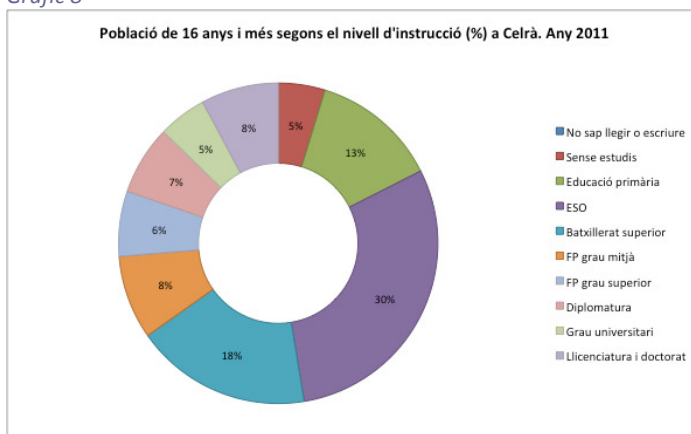
Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat

- **Població segons nivell formatiu (sexe/edat)**

Del total de població de 16 anys i més, que en el cens de població i habitatges de l'any 2011 de l'Institut Nacional de Estadística és de 3696 persones. El Cens 2011 inclou dades provinents d'enquesta. El 30% havia finalitzat els estudis amb el títol de l'ESO i un 18% amb el Batxillerat superior. Un 8% tenia algun dels títols de formació professional de grau mitjà i un 6% un títol de grau superior. Pel que fa als estudis universitaris, un 8% havia obtingut una llicenciatura o un doctorat, un 7% una diplomatura i un 5% un grau universitari. La població sense graduat escolar suposava un 13% que tenia estudis primaris i un 5% de la població que no tenia estudis. Pel que fa a la població que no sabia llegir i escriure no es disposava d'informació.

Amb les dades es pot dir que més del 80% de la població de 16 anys i més disposa de com a mínim el graduat escolar i que més del 50% disposa d'un títol d'ensenyament postobligatori.

Gràfic 8

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat extretes del cens de població i habitatges de l'INE.

1.2 Dona i famílies

- **Estat civil i sexe**

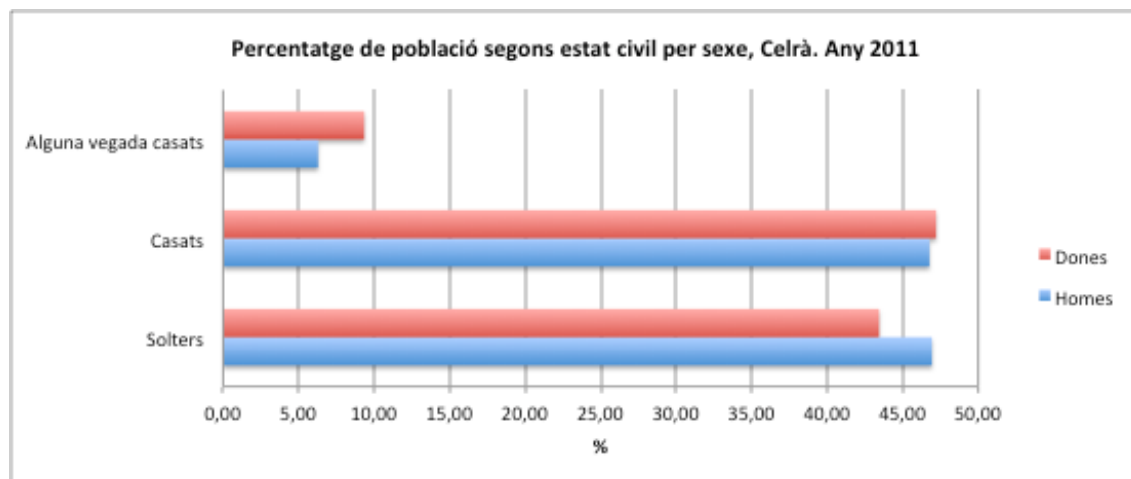
Segons dades del cens de població i habitatge de l'INE realitzat l'any 2011, un 46,94% dels homes i un 43,44% de les dones eren solters. Pel que fa a la població casada, les dones eren un 47,21% mentre que els homes casats representaven el 46,77%. Pel que fa als que havien estat alguna vegada casats (separats, vidus) el 9,35% eren dones i 6,29% homes.

Taula 5. Població per sexe i estat civil. Any 2011

Sexe	Solters	Casats	Alguna vegada casats	Total
Homes	1126	1122	151	2399
Dones	1059	1151	228	2438

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat extretes del cens de població i habitatges de l'INE.

Gràfic 9

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Idescat extretes del cens de població i habitatges de l'INE.

- **Parelles de fet**

Les últimes dades de parelles de fet de Celrà són del Cens de població i habitatges de l'INE realitzat l'any 2001.

El total de parelles de fet l'any 2001 era de 80 dones i 80 homes, la major part de les quals es concentraven en les edats compreses entre els 25 i el 39 anys. A partir dels 60 anys no hi ha cap persona que es declari que és parella de fet.

Taula 6. Parelles de fet segons sexe i grups d'edat. Any 2001

Edat	homes	dones	Total
Menys de 20	0	1	1
De 20 a 24	7	9	16
De 25 a 29	22	28	50
De 30 a 34	19	17	36
De 35 a 39	13	13	26
De 40 a 44	7	6	13
De 45 a 49	10	4	14
De 50 a 54	1	2	3
De 55 a 59	1	0	1
De 60 a 64	0	0	0
De 65 a 69	0	0	0
De 70 a 74	0	0	0
De 75 i més	0	0	0
Total	80	80	160

Font: Idescat a partir del cens de població i habitatges de l'INE.

El municipi de Celrà disposa des del 2010 d'un registre de persones integrants de parelles de fet del terme municipal.

- **Nombre de fills**

L'índex sintètic de fecunditat (o taxa de fecunditat) l'any 2012 és de 2,32, que indica que el municipi té una taxa de reemplaçament poblacional, per tant és una població en creixement.

L'any 2011, segons el Cens de població i habitatge de l'INE, al municipi de Celrà hi havia 1428 nuclis familiars, dels quals 860 estaven formats per una parella amb fills, 56 per un pare amb fills i 84 per una mare amb fills. 428 nuclis estaven formats per una parella sense fills.

Taula 7. Cens de població i vivendes. Parelles i nuclis. Any 2011

Total (tipus de nucli)	Parella sense fills	Parella amb fills	Pare amb fills	Mare amb fills
1428	428	860	56	84

Font: Idescat a partir del cens de població i habitatges de l'INE.

- **Monoparentalitat (pare/mare)**

Les dades més recents són de les parelles i nuclis del cens de població i vivendes de l'any 2011 en què hi ha 56 nuclis familiars formats per pares amb fills i 84 nuclis familiars formats per mares amb fills.

Pel que fa a dades de monoparentalitat per edats només es disposen de les dades del Cens de població i habitatge de l'INE de l'any 2001. Hi ha un total de 96 nuclis monoparentals formats per mares i en valors molt menors 25 nuclis monoparentals formats per pares.

Taula 8. Nuclis monoparentals per edat i estat civil. Mares. Any 2001

Edat	solteres	casades	vídues	separades	divorciades	Total
Menys de 20	1	0	0	0	0	1
De 20 a 24	0	0	0	0	0	0
De 25 a 29	2	1	0	1	0	4
De 30 a 34	0	10	1	4	1	16
De 35 a 39	2	5	0	5	3	15
De 40 a 44	1	1	2	2	1	7
De 45 a 49	2	0	2	3	3	10
De 50 a 54	1	1	5	2	1	10
De 55 a 59	0	1	7	1	1	10
De 60 a 64	0	0	3	0	1	4
De 65 a 69	0	0	4	0	0	4
De 70 a 74	1	0	5	0	1	7
De 75 i més	0	0	8	0	0	8
Total	10	19	37	18	12	96

Taula 9. Nuclis monoparentals per edat i estat civil. Pares. Any 2001

Edat	solters	casats	vidus	separats	divorciats	Total
Menys de 20	0	0	0	0	0	0
De 20 a 24	1	0	0	0	0	1
De 25 a 29	0	1	0	0	0	1
De 30 a 34	2	2	0	0	0	4
De 35 a 39	0	2	0	0	0	2
De 40 a 44	0	4	0	0	2	6
De 45 a 49	0	1	0	1	1	3
De 50 a 54	0	0	0	0	1	1
De 55 a 59	0	1	0	0	0	1
De 60 a 64	0	0	0	0	0	0
De 65 a 69	0	0	1	0	0	1
De 70 a 74	0	0	3	0	0	3
De 75 i més	0	0	2	0	0	2
Total	3	11	6	1	4	25

Font: Idescat a partir del cens de població i habitatges de l'INE

D'aquests nuclis monoparentals, la majoria tenien un fill, un 63,54% en el cas de les mares i un 60% en el cas dels pares, seguit pels nuclis monoparentals amb 2, amb un 29,17% les mares i un 32% els pares. En nuclis monoparentals amb 3 fills representaven el 6,25% de les mares i el 4% del pares. Un 1 mare (1,04%) tenia 4 fills i un pare i una mare tenien 5 i més fills.

Taula 10. Nuclis monoparentals per nombre de fills. Any 2001

Monoparentals	1	2	3	4	5 i més	Total
Pares	15	8	1	0	1	25
Mares	61	28	6	1	1	96

Font: Idescat a partir del cens de població i habitatges de l'INE

1.3 Dona i treball

- **Activitat econòmica segons sexe i edat**

Entre homes i dones pel que fa a l'activitat, segons les dades del Cens de població i habitatges de l'INE del 2011, es detecta una clara diferència entre la proporció d'homes i dones que estan en situació activa (superant els homes en més de 200 persones a les dones) i inactiva (superant les dones en casi 300 persones els homes). D'aquesta població activa la major part dels homes treballa a temps complet, mentre que en les dones hi ha una gran proporció que ho fan a temps parcial. A més la població femenina es troba en un número més elevat que els homes en una situació de desocupació.

Taula 11. Població segons relació amb l'activitat i sexe. Any 2011

	homes	dones	Total
Actius	1465	1215	2680
Ocupat o temporalment absent de la feina	1420	933	2173
a temps complet	1197	582	1779
a temps parcial	..	351	394
Desocupat	225	282	507
ha treballat abans	192	227	418
buscant la primera feina
Inactius	934	1223	2157
Persona amb invalidesa laboral permanent
Jubilat, prejubilat, pensionista o rendista	270	363	633
Estudiants	569	675	1244
Una altre situació	95	128	223
Població de 16 anys i més	1839	1858	3696
Total	2399	2438	4837

Font: Idescat a partir del cens de població i habitatges de l'INE. Nota Idescat: "El Cens 2011 inclou dades provinents d'enquesta. Els resultats han estat convenientment arrodonits i es mostren sense decimals. Per aquesta raó algun total pot no coincidir amb la suma de la seva desagregació per sexe, edat o territori".

La població de Celrà, si ens fixem amb les dades disponibles de l'any 2014 pel que fa a percentatge d'assalariats, veiem que la construcció ocupa una mica més de la mitjana

de la població assalariada del municipi, seguit de prop pel sector serveis, una mica per sota de la mitjana i per últim la indústria amb poc menys del 5%. El percentatge de població assalariada a l'agricultura és igual al 0%.

Taula 12. Percentatge d'assalariat per subsectors econòmics. Any 2014

2014	agricultura	indústria	construcció	serveis
1er trimestre	0,00%	4,72%	52,48%	42,80%
2on trimestre	0,00%	4,47%	50,65%	44,88%
3er trimestre	0,00%	4,66%	51,34%	43,99%

Font: Diputació de Girona. Sistema d'informació socioeconòmica local.

- **Atur segons sexe**

Comparant les dades mensuals de la taxa d'atur entre els anys 2013 i 2014 veiem que ha descendit lleugerament. Una altre dada que podem observar amb la taula és que la taxa d'atur de la població femenina, en ambdós anys, és força superior a la taxa d'atur de la població masculina.

Taula 13. Taxa d'atur registrat per sexes (calculat sobre la base de la població activa local estimada). Anys 2013 i 2014

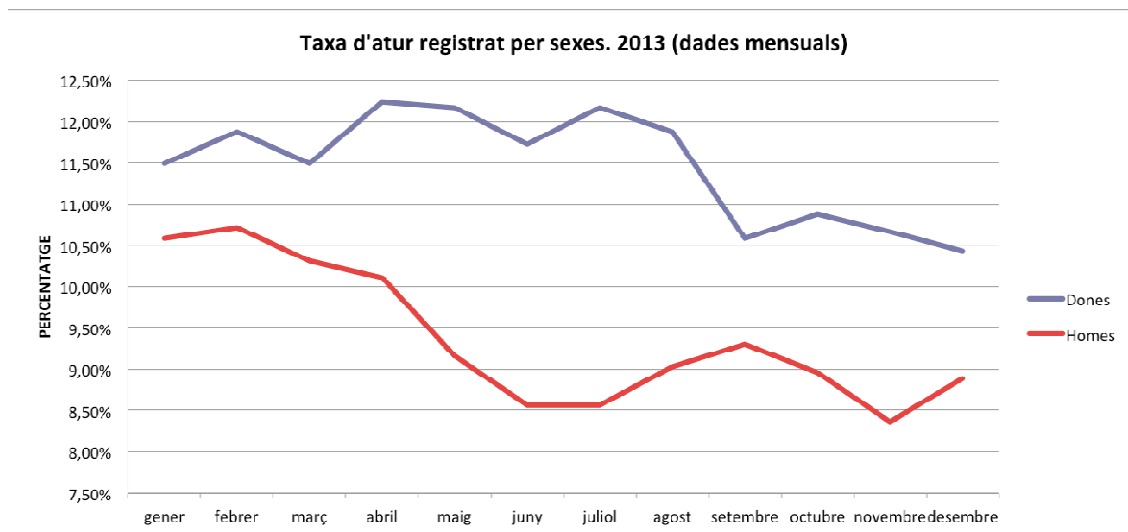
	Any 2013		Any 2014	
	Dones	Homes	Dones	Homes
gener	11,49%	10,58%	11,04%	8,76%
febrer	11,87%	10,71%	11,04%	9,30%
març	11,49%	10,31%	11,72%	9,16%
abril	12,24%	10,11%	11,64%	8,29%
maig	12,17%	9,16%	11,41%	7,61%
juny	11,72%	8,56%	10,51%	7,48%
juliol	12,17%	8,56%	10,88%	7,35%
agost	11,87%	9,03%	10,88%	8,29%
setembre	10,58%	9,30%	10,43%	8,22%
octubre	10,88%	8,96%	10,58%	8,69%
novembre	10,66%	8,36%		
desembre	10,43%	8,89%		

Font: Diputació de Girona. Sistema d'informació socioeconòmica local.

L'any 2013, la tendència de la taxa d'atur femení, amb una taxa d'atur superior, va tenir una tendència mensual diferenciada de la taxa d'atur masculí. Tot i que les dos taxes acaben l'any amb un descens respecte a principis d'any, la taxa d'atur femení no presenta una tendència descendent fins el mes d'agost, mentre que la taxa masculina presenta aquesta tendència descendent des de principis d'any. Les 2 taxes que

presenten una variació d'un punt percentual al mes de gener, al mes de desembre presenten una diferència d'un punt i mig percentual.

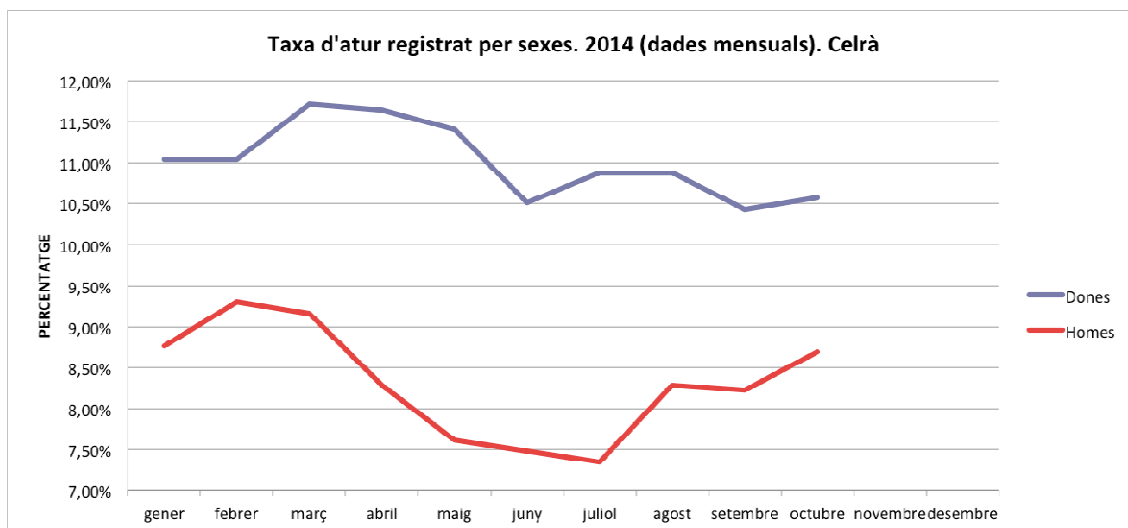
Gràfic 10

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de la Diputació de Girona. Sistema d'informació socioeconòmica local.

L'any 2014, la taxa d'atur femenina ha mantingut un tendència general estable en l'evolució de l'atur, tot i els pics mensuals d'augment i disminució de la taxa. Pel que fa a la taxa d'atur masculí, després d'un primer mig any amb una tendència al descens fins el mes de juliol, a partir de l'agost ha tornat a ascendir fins a valors de principis d'any. La diferència percentual, a mes d'octubre, s'ha ampliat cap als 2 punts percentuals, ampliant les diferències entre sexes.

Gràfic 11

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de la Diputació de Girona. Sistema d'informació socioeconòmica local.

- **Activitat econòmica informal (treball domèstic).**

La població de 16 anys i més, segons les dades del Cens de població i habitatge de l'INE l'any 2011 que es dedica a feines no remunerades ho fa, segons el sexe, en percentatges i activitats molt diferents.

Pel que fa a cuidar persones, en el cas menors de 15 anys, un 30,19% de dones i un 21,21% d'homes es dediquen a realitzar aquesta feina. En la cura a persones amb problemes de salut hi ha un 5,38% de dones i un 6,09% d'homes que hi destinen el seu temps.

A les tasques benèfiques o de voluntariat social no es tenen dades dels homes, mentre que un 4,63% de les dones hi destinen el seu temps.

Sobre el sexe que destina la major part del seu temps a encarregar-se de les tasques domèstiques de la seva llar hi ha un 67,38% de dones respecte el 36,98% d'homes.

Respecte a altres feines no remunerades que no són les anteriors un 48,02% dels homes i un 26,75% de les dones hi destinen el seu temps.

Hi ha grans diferències entre sexes sobre les feines no remunerades a què destinen el seu temps.

Taula 14. Població de 16 anys i més segons feines no remunerades i sexe. Any 2011

Sexe	Cuidar a un menor de 15 anys	Cuidar a una persona amb problemas de salut	Tasques benèfiques o voluntariat social	Encarregar-se de la major part de tasques domèstiques de la seva llar	No va realitzar cap d'aquestes tasques	Població de 16 anys i més
Homes	390	112	..	680	883	1839
Dones	561	100	86	1252	497	1858
Total	951	212	144	1932	1379	3696

Font: Idescat a partir del cens de població i habitatges de l'INE.

4.2. Anàlisi dels discursos dels actors del territori

De les entrevistes i grups focals, destaquem els següents discursos com a àmbits més destacats i amb més coincidència entre totes les persones entrevistades:

1. Necessitat de promoure espais de xarxa i coordinació entre els diferents tècnics municipals i o d'altres administracions i serveis que desenvolupen o tenen relació amb polítiques d'atenció a la dona i de promoció de la igualtat entre home-dona.

Es valora que seria important, que el proper pla contemplés la creació d'una comissió tècnica amb representants del territori o la zona dels àmbits de: Serveis Socials (responsable tècnica municipal, sbas, representació del Consorci), Educació municipal i centres educatius (primària i sobretot secundària), salut (Cap, infermera les), i promoció econòmica, i joventut. Caldria tenir en conte també cultura, participació i altres plans transversals de zona.

2. Necessitat de promoure també mecanismes per treballar amb més col·laboració amb les entitats i agents de la societat civil, sobretot amb els col·lectius més implicats en els eixos estratègics que contempli el II Pla d'igualtat.

Celrà és una població amb una forta xarxa associativa, i amb agents implicats en la millora del territori. Cal que això pugui ser un punt fort en el desenvolupament i implicació de la població en les actuacions i activitats. Es demana un pla que reculli des del disseny les diferents veus de la població civil més activa, i especialment de les dones, dels joves i dels col·lectius vulnerables.

3. L'àmbit que més és una preocupació i un eix central d'un Pla d'igualtat és el treball per a la eradicació de la violència de gènere. Els agents entrevistats estan d'acord que falta conèixer i aplicar amb més contundència els protocols i circuits en cas de maltracta o d'indici.

Cal tenir en conte també però, que Celrà no deixa de ser una població petita on les reticència a denunciar tant per part de les dones com dels conciutadans és molt difícil. Cal doncs vetllar per una detecció dels casos, i reconèixer aquells agents més "normalitzats" que poden i arriben a aquestes dones (salut, escola, ciutadans...)

Un dels col·lectius que desperta més preocupació en aquest tema són les dones i famílies d'origen romanès, i concretament d'ètnia gitana. Cal una feina de perfil sociocomunitari, i també contundència en el cas de maltracta, ja que cap actitud de violència es pot justificar des de lo cultural o tradicional.

4. Un dels àmbits que també es destaca com amb més possibilitats de treball des d'un Pla local d'igualtat és en la incidència en la sensibilització, la prevenció d'actituds discriminatòries, i el foment d'una cultura coeducativa. Cal dissenyar actuacions en el marc d'un pla transversal que impliqui tots els actors i que es dirigeixi sobretot al públic adolescent i jove, però també a infants, a famílies, a gent gran, i específicament als col·lectius més vulnerables. Cal seguir doncs promocionant jornades de sensibilització

(25 N, o 8M) però també tallers i activitats d'educació emocional i sexo afectiva en els centres educatius, en grups de dones, en els CAPS, des de la formació d'adults.....

5. L'àmbit de la Salut es destaca la importància del CAP com un actor a tenir en conte en les polítiques d'igualtat, tan per un diagnòstic acurat en la relació entre malalties i dona, com per poder organitzar des del seu àmbit activitats específiques també d'apoderament.
6. Altres àmbits que si bé tenen relleu important, però que han ocupat menys discurs han estat els de promoció econòmica i igualtat de gènere (aspectes de conciliació vida laboral i familiar, ...) i el foment del espais urbans com espais de relació i trobada que fomentin la xarxa i la cultural relacional.

5. LÍNIES ESTRATÈGIQUES PRIORITÀRIES PER UN PLA D'IGUALTAT

La igualtat és un dret i un principi fonamental en el qual s'han basat les societats democràtiques. Tot i així, encara hi ha moltes desigualtats reals i efectives que es donen en tots els àmbits de la vida pública i privada. Aquestes desigualtats i la complexitat per atendre-les han estat reconegudes per tots els agents entrevistats.

Les principals necessitats que es destaquen a les entrevistes davant el pregunta de **quines són els principals problemes i àmbits on cal que incideixin les polítiques d'igualtat a Celrà?** són les que han donat l'estructura d'aquesta recollida en forma de conclusions. Tots els entrevistats destaquen unes línies prioritàries on cal incidir i que afecten a a dos gran blocs: aspectes metodològics d'organització del pla i aspectes de contingut i resultats.

PRINCIPIS METODOLÒGICS QUE HAURIEN D'INSPIRAR EL TREBALL EN MATÈRIA D'IGUALTAT

- I. Treballa en Xarxa i treball col·laboratiu. Interdisciplinarietat i coordinació.
- II. Foment dels mecanismes de participació ciutadana.

ÀMBITS PRIORITARIS D'ACTUACIÓ

- III. La eradicació de la violència masclista
- IV. El model educatiu. La coeducació
- V. La salut de les dones
- VI. Conciliació de la vida personal, familiar i laboral
- VII. Territori, urbanisme i sostenibilitat

EIX I TREBALL EN XARXA. INTERDISCIPLINERITAT I TREBALL COL-LABORATIU**JUSTIFICACIÓ**

La complexitat de les organitzacions pròpiament i la relació entre aquestes fa que el poder hagi de ser compartit i les polítiques s'hagin de desenvolupar en un clima cada vegada més coparticipat. Només una cultura organitzacional que promogui la col·laboració i coordinació entre els seus membres, com a sistema obert, podrà adaptar-se als canvis del seu entorn. La interdependència interna i externa a la que ha de respondre un ajuntament i les exigències actuals ha de contemplar una cultura que permeti compartir les responsabilitats i que faci possible desenvolupar les polítiques en un clima de treball participatiu. Aquesta cultura de treball demana: actituds i aptituds per a la transversalitat; sistemes de comunicació transversals i àgils; dinàmiques de treball i equips implicats i motivats, reconeguts; lideratges eficaços...

DIAGNÒSTIC INICIAL**Necessitat de millorar la coordinació tècnica inter i intra administracions i en xarxa**

- Àrees municipals relacionades amb el *I Pla d'Igualtat*: Educació, Servei a les Persones; Promoció econòmica. Lideratge Regidoria d'Igualtat;
 - Manca d'espais consolidats de coordinació tècnica intra i inter administracions en matèria d'igualtat i gènere.
 - Existència del Pla Comarcal d'Igualtat 2014-2016, liderat pel consell comarcal del Gironès.
<http://www.girones.cat/2014/05/pig-2014-2016-pla-digualtat.html>
 - Plans locals existents actualment a Celrà i en relació amb les polítiques d'Igualtat: Pla Local de Joventut 2012-2015
 - Opinions dels agents entrevistats:
- No hi ha espais de coordinació i xarxa entre tots els agents implicats en matèria

PROPOSTES

- 1.1. Introduir la perspectiva de gènere com a eix transversal en totes les àrees municipals.
 - Aprovació del Pla en el marc d'un ple municipal.
 - Formació i capacitació del personal polític i tècnic.
 - Promoure l'ús del llenguatge no sexista.
- 1.2. Promoure una cultura de treball transversal que faci possible l'aplicació de polítiques de forma transversal.
 - Definir una COMISSIÓ TÈCNICA PERMANENT amb tots els tècnics representants d'àrees amb implicació en el Pla d'Igualtat. L'objecte de treball d'aquesta comissió seria: amb l'objectiu de mantenir una diagnosi actualitzada de les necessitats en matèria d'igualtat, i un mapa de recursos i activitats enxarxat i coordinat.
 - Impulsar la participació ciutadana en general i de les dones en particular en el Pla. Consell de Dones
 - Taules territorials (de zona) per a la coordinació d'accions compartides amb altres municipis

d'Igualtat home-dona.

"... valoro molt aquesta trobada on ens heu convocat, ens calen més espais d'aquest tipus per saber què fem uns i altres; realment no tenim informació, ni relacions què fem cadascú..."

- Poca estabilitat dels equips gestors de les activitats que dificulta la continuïtat d'actuacions i l'acumulació d'aprenentatges en metodologies.

"... és important vetllar perquè siguin els tècnics d'estructures estables els que gestionin les actuacions. Això ha de permetre actuacions més estables i sobretot que s'incorporin els aprenentatges en les dinàmiques d'aquests tècnics. Si cedim les actuacions a agents externs, quan aquest equip desapareix no queda res..."

"... quina relació tindrà aquest Pla Local amb el Pla comarcal ja definit?"

- Celrà com a població més gran de la zona atén població d'altres municipis, moltes de les actuacions es podrien definir conjuntament amb els municipis de la Ller del Ter i guanyar així eficàcia i impacte.

1.3. Comunicar, informar de les mesures del pla i dels seus resultats.

EIX II MECANISMES DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA

JUSTIFICACIÓ

Des del 1996, el Reglament ROM regula i reconeix el dret d'informació i de participació de totes les entitats ciutadanes inscrites en el Registre d'Entitats. També aquí es defineixen els Consells com a òrgans de participació on poden representar els interessos de les persones i entitats que configuren en territori.

Celrà és una població amb una xarxa àmplia i diversa de teixit associatiu. La implicació i participació d'entitats en la vida social del municipi, s'ha de tenir en compte no només com a agents executors, o beneficiaris també en el disseny de les polítiques. La xarxa ciutadana és essencial alhora d'impulsar polítiques de prevenció i sensibilització de la Igualtat de gèneres, així com integrar-la en els protocols de denúncia de situacions de violència.

DIAGNÒSTIC INICIAL

El Pla d'igualtat pot ser una bona oportunitat per vertebrar i consolidar espais de la participació ciutadana i de participació les dones en concret, de forma activa en les polítiques que les afecten.

A Celrà hi ha registrats 55 entitats (13 entitats socials, 28 culturals, 9 esportives i 5 Ampas. Moviment Associacionista de dones. Les Goges és una de les associacions de dones de Celrà amb una participació activa en la lluita de drets de les dones. Actualment està vivint un relleu generacional i consolidant la seva activitat implicant sobretot les dones més joves a l'associació.

Actualment els Consells ciutadans actius són: El Consell Escolar Municipal

Coordinadores/ plataformes d'entitats Juvenils

"Celrà té un teixit associatiu molt actiu i participatiu. Sovint però queda lluny del la tasca del tècnic municipal. Caldria trobar espais que vertebrassin aquesta relació."

"Es considera important la possibilitat de contemplar la creació d'un procés participatiu a través dels consells de participació que facin possible la discussió i aportacions de les entitats de la vila, dels grups municipals, dels agents socials del territori. Les entitats i sobretot els grups juvenils tenim la capacitat de crear xarxes d'interacció fent possible d'aquesta forma, a través del coneixement que ens aporta el teixit social l'enriquiment i implicació en el procés apropant-lo a l'aportació de necessitats efectives i sentides per poder-les incorporar "

PROPOSTES

2.1. Organitzar un Consell de Dones/ Consell per a la Igualtat com l'òrgan de participació implicat en el disseny del Pla local d'igualtat i que vetlli i faci un seguiment del desenvolupament del propi pla.

Constitució de Taules d'Entitats on els agents tècnics i socials que treballen en pro d'un àmbit o eix concret poden coordinar-se i cooperar.

EIX III ERADICACIÓ DE LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

JUSTIFICACIÓ

La violència masclista és una greu vulneració dels drets humans. Entenem per violència masclista aquella que pateixen les dones pel sol fet de ser-ho, dins el marc d'unes relacions de poder desiguals entre dones i homes. Aquest problema social s'ha de tractar de forma transversal tant des del nivell d'actuació (preventiu i de sensibilització, educatiu, assistencial i terapèutic) com de l'àmbit social que afecta (educatiu, el cultural, en l'àmbit laboral, en el familiar, en les relacions amb la comunitat, i en la construcció de la societat en si mateixa³).

Definim quatre àmbits diferents de la violència masclista:

- En l'àmbit de la parella (contra una dona i feta per un home que és o ha estat el cònjuge o per la persona que hi té o hi ha tingut relacions similars d'afectivitat)
- A nivell familiar (contra les dones i les i els menors d'edat en el si de la família i realitzada per membres de la mateixa família, dintre de les relacions afectives i dels lligams familiars)
- A nivell laboral: Assetjament per raó de gènere; assetjament sexual.
- En l'àmbit social o comunitari: Agressions sexuals; assetjament sexual; tràfic i explotació sexual de dones i nenes. Mutilació genital femenina o risc de patir-la; matrimonis forçats; violència derivada de conflictes armats; violència contra els drets sexuals i reproductius de les dones.

La intervenció amb dones maltractades parteix d'un enfocament complex, no reduccionista, donat que ens trobem davant d'una problemàtica complexa i multi causal. És important que hi hagi una bona acollida per vincular-la al servei. A vegades, la seva demanda és indirecta i vinculada a altres membres de la família, quan és ella qui més necessita ajuda. Per això és necessària fer una valoració- diagnòstic del tipus de violència, el cicle de la violència i el seu funcionament. En aquest sentit, és necessari identificar les situacions que facin possible la visibilització de les situacions de maltractament respectant el ritme personal. Això implica realitzar un treball d'acompanyament que permet identificar, i fer possible la recuperació des d'un procés de tractament respectant el ritme i decisions de la dona, establint una relació de corresponsabilització i la valoració dels recursos personals per fer front a la situació. Es treballa també amb els menors donat que les nenes i els nens que han patit situacions de violència domèstica tenen el risc de reproduir els models relacionals que han viscut, sobretot si no es pot trencar el cicle de la violència o fer un treball específic.

En les situacions d'urgència es valoren els indicadors de risc o el grau de perill, l'estat psicofísic, la seva situació familiar i relacional, els recursos interns i externs amb què pot comptar, el potencial d'energia per a la recuperació, el grau de sotmetiment, el grau de consciència, els suports amb què compta, i es facilita també informació dels recursos necessaris amb què podrà comptar per fer front a la situació.

Considerem molt important, en la nostra intervenció, evitar la victimització secundària pel seu impacte devastador en la salut de les dones, tant evitant les intervencions realitzades a través dels mites o estereotips, com quan volem suplantar la voluntat i els drets de les dones, ja que aquestes actuacions reforcen la causalitat de la violència

³ BODELÓN, Encarna. *Violències masclistes*

DIAGNÒSTIC INICIAL

Cal més formació de tots els agents per a reconèixer la complexitat de la violència de gènere i poder tenir més incidència tant en la prevenció com en l'assistència.

Calen més recursos especialitzats que puguin treballar amb la víctima i el seu procés de recuperació.

El protocol per al treball amb les víctimes de violència de gènere que s'aplica a Celrà és liderat pel Servei Socials (Consorti del Gironès). Existeixen actualment 4 punts d'atenció a la dona (SIAD) en tot el gironès (atenció informativa, jurídica i psicològica).

La dificultat sovint, i sobretot en el marc d'una població petita, és arribar a la detecció i denuncia del cas. Hi ha referents ciutadans que són molt referenciats per a les dones, i són utilitzats per demanar el suport i l'ajuda. Tan els CAPS com els CENTRES EDUCATIUS se'ls reconeix també un paper important en les fases de detecció i suport inicial a les víctimes. Cal contar amb ells amb un paper més actiu en les actuacions de semidetecció.

Es coneixen casos de maltracta tant en l'àmbit familiar com laboral però no s'arriba a la denúncia, i per tant el protocol de protecció i treball amb les víctimes es fa difícil d'aplicar. La denúncia tant des dels agents tècnics com ciutadans és molt reticent. El circuit administratiu i la pressió del col·lectiu són els principals esculls perquè la dona denunciï les situacions.

PROPOSTES

3.1. Millora del coneixement i ús dels circuits i protocols d'actuació en cas de violència masclista en el nostre territori.

- Formació especialitzada en els agents socials que intervenen en la detecció i primera atenció d'aquests fenòmens.
- Millora de la coordinació i aplicació de protocols,
- Importància d'incorporar dins aquest protocol el procés de detecció de casos, i el reconeixement dels agents informals que poden donar suport en la detecció de casos (veïns/es, cap, escola...)
- Recursos de tercer nivell/ tractament i recuperació de les víctimes

3.2. Prevenir situacions de violència a través de polítiques actives i directes de sensibilització i treball d'apoderament de les dones, sobretot amb els col·lectius més vulnerables: (4.1.)

- Taller de prevenció amb casos de risc, o de primera detecció (treball de l'apoderament de les dones).
- Tallers pel foment d'habilitats relacions saludables pel seu desenvolupament i evitar les conductes i comportament masclistes amb els joves.
- Implicar les entitats i serveis en aquestes actuacions
- Fomentar espais de dones, i especialment de dones en situacions de vulnerables

A vegades, els professionals justifiquem la violència quan els que l'exerceixen o la reben pertanyen a col·lectius als quals els hi atribuïm la violència com a forma cultural. Legitimem la violència. Les polítiques d'acollida i integració tenen un paper molt important en la prevenció de la violència també.

La sensibilitat del professional o la persona que rep la primera denúncia o queixa és molt important. Cal més formació.

Cal especialitzar i formar profundament les persones que treballen en l'atenció a les persones ja que cal que reconeguin la violència com una problemàtica complexa i multicausal, i no es simplifiqui amb estereotips o mites. La victimització secundària és un risc que cal controlar.

Manquen, en general, recursos per a la protecció de les víctimes de forma real.

3.3. Incorporar les polítiques d'acollida i integració de les persones i col·lectius nouvinguts una perspectiva de gènere i de protecció de les víctimes

- Donar a conèixer els recursos i serveis del territori, sobretot els serveis socials, què poden fer i per a què ens hi podem dirigir.
- Promoure la formació i alfabetització de les dones
- Recursos pel treball comunitari

EIX IV MODEL EDUCATIU

JUSTIFICACIÓ

Hem de continuar treballant per superar el model tradicional de relació social i afectiva entre gèneres, a través d'una educació amb valors que permeti adoptar nous models de feminitat i masculinitat i endinsar-se en l'afectivitat i en l'amor sota principis d'igualtat i respecte. És detecta la necessitat de invertir en **programes de prevenció primària amb infants i adolescents** amb l'objectiu de que adquireixin habilitats relacionals saludables com a part fonamental del seu desenvolupament. Sabem que l'escola és el lloc ideal per a desenvolupar aquest tipus de programes per què la prevenció primària o de caràcter general ofereix beneficis en un període de la vida especialment apropiat per a prevenir l'aparició de relacions íntimes violentes.

Per altre banda, sabem que els sentiments son avui en dia, una faceta clau en la educació per a la plena ciutadania i l'eix transversal crucial per a l'educació com a projecte públic. Cada vegada més els sectors intel·lectuals, polítics i socials que assenyalen el paper clau de l'educació per a la superació de nombrosos problemes socials. Molts d'aquests problemes socials tenen un important component afectiu. La violència de gènere, la violència escolar, l'assetjament laboral, etc. son manifestacions de la crisi i la deriva de la cultura emocional en la anomenada Societat del Coneixement. La forta influència que entre els joves té la música o els serials de televisió amb un clar contingut «masclista» ha suposat que en, alguns aspectes, l'avanç en la consecució d'actituds de llibertat hagi patit un pas enrere. És en l'àmbit d'allò privat a on ens trobem amb majors dificultats per a fer comprendre a homes i dones la dignitat de ser ells mateixos. És en aquest món dels sentiments, a on l'escola pot representar un paper actiu i fonamental per a potenciar l'enteniment entre ambos sexes.

DIAGNÒSTIC INICIAL

Fomentar els programes de que incideixen en la l'educació emocional al llarg de tota la vida, i poder fer una programació coordinada i coherent.

Existeixen Celrà diferents activitats i recursos que incideixen en l'educació emocional sobretot en els adolescents i les famílies: responsable d'igualtat a l'IES Celrà, activitats dirigides a famílies (des d'Educació i els centres educatius), tallers de l'àrea d'igualtat...

Es valora però especialment important l'etapa de l'adolescència i la joventut. *"...Les activitats han de ser no tant informatives sinó de treball d'allò emocional, d'actitud cap al respecte a un mateix i a altres. Cal buscar bons formadors, que connectin amb els joves,...". Les retallades han reduït la proposta d'activitats i tallers en la prevenció, l'ajuntament hauria de poder suplir aquest buit.*

"Incidir en el canvi de cultura dins l'àmbit familiar, és molt difícil. Les activitats tenen una

PROPOSTES

4.1. Programa d'educació emocional que vertebrí/doni coherència el treball amb diferents edats, i per diferents agents.

- Escola de pares des de l'educació infantil
- Educació emocional a l'educació primària
- Tallers específics i prioritaris dirigits a l'etapa de l'adolescència en sexoafectiuat i treball de les emocions
- Tallers des dels CAPS, poden tenir més incidència,

sobretot amb adults /famílies, i directament a dones.

Formació d'adults. Tallers de promoció i apoderament de les dones de col·lectius immigrants.

participació baixa. Les escoles i els Caps són els espais més normalitzats d'oferir aquest tipus d'activitats."

Les dones immigrades valoren espais de relació i trobada, i l'alfabetització continua essent molt necessària.

Les entitats juvenils de Celrà poden aportar una reflexió i un treball molt interessant en poder transmetre's una cultura molt més igualitària entre homes i dones. Cal pensar també en allò que ells estan fent i programant en aquesta qüestió.

"...També cal vetllar per una cultura que reconegui els valors associats a allò femení i que sovint s'han desprestigiats. Cal vetllar per una real igualtat d'oportunitats....Cal incorporar i reconèixer els sabers de les dones i, per exemple, les tasques de cura envers les persones i els espais.. com un valor"

També orientació professional i acadèmica sense la pressió social que imposa els estereotips marcats per una cultura androcèntrica.

EIX V SALUT DE LES DONES

JUSTIFICACIÓ

El concepte de Salut i qualitat de vida s'ha caracteritzat per la seva continua ampliació i modificació. De manera inicial és va considerar com la cura de la salut personal, passant a convertir-se posteriorment, en la preocupació per la salut i la higiene pública. Més endavant, es va estendre als drets humans, laborals i ciutadans; i va continuar amb la capacitat d'accés als bens econòmics; per finalment convertint-se en la preocupació per la experiència del subjecte per la seva vida social, de la seva vida quotidiana i de la seva pròpia salut. El concepte es transforma així, en un ampli ventall de variables, més ric i més complex. Per això podem dir que la salut és el resultat d'un conjunt de condicionats biològics, psicològics, socials, culturals i medioambientals

Per altre banda, s'ha d'assenyalat que la investigació mèdica i l'assistència sanitària hi ha hagut una manca de sensibilitat a les particularitats del cos de la dona. S'ha partit d'una visió androcèntrica de la salut que ha dificultat veure la salut de les dones des d'una perspectiva integral ⁴. El gran desconeixement, la manca d'estudis i investigació facilita que es facin diagnòstics erronis de les malalties, de les seves causes i la forma de prevenir-les. Un exemple molt clar és el cicle menstrual, que fins fa poc ha estat un gran tabú, i les investigacions han estat escasses en referència al funcionament, els símptomes, la regulació i la relació amb la resta de l'organisme. La indústria s'ha centrat més en aconseguir medicaments per anular el funcionament dels òvuls que en ajudar a regular-los. Aquesta intervenció agressiva sense un estudi de les seves conseqüències a llarg plac pot causar conseqüències negatives, tal i com ja es comença a veure per la prevalença de pit en dones joves.

Les dones i els homes tenen patrons d'emmalaltir diferents i també són diferents les principals causes de mort. Les dones pateixen més trastorns crònics, com ara migranyes, al·lèrgies, reumatisme o artritis. A més, tenen més problemes de salut mental de naturalesa ansiosa i depressiva. Alguns trastorns de salut tenen patrons diferents en els homes i en les dones i s'ha de conèixer les diferències de sexe i de gènere

DIAGNÒSTIC INICIAL**Mantenir i incrementar les actuacions d'atenció a salut emocional de les dones i que sovint és causa de malalties.**

Existeixen diferents programes de prevenció i foment dels hàbits saludables a la població de Celrà que tenen èxit:

- Programa de l'atenció d'una infermera en el IES, (ICS)
- Caminades per la Salut (CAP)

Les polítiques preventives d'educació sexual són una eina per treballar de forma preventiva la vida sexual responsable, satisfactòria i segura, a més de la capacitat de reproduir-se i de decidir amb llibertat quan, com i quant. Cal que el joves adquireixin una responsabilitat i autonomia sobre la pròpia vida per prevenir factors de dependència i comportaments de risc per la salut.

"La sensibilització i la visibilització de les diferències entre generes a l'hora d'emmalaltir no només a nivell biològic sinó també a nivell psicosocial ha de permetre a la població evitar els riscos"

"A Celrà hi ha gent gran i sola que tenen dificultats econòmiques, i que per vergonya o desconeixement no busquen ajuda. Això està incidint en la seva salut més bàsica.... Existeix un programa d'acompanyament a aquests avis, però que és insuficient."

PROPOSTES

5.1. Accions formatives i grupals des dels CAPS per incidir en col·lectius específics (gent gran, dones..)

5.2. Projecte d'acompanyament a la Gent gran i sola.

5.3. Manteniment i millora dels programes d'educació sexual als IES. Activitats properes i participades pels joves. (4.1.)

EIX VI CONCILIACIÓ

JUSTIFICACIÓ

La presència de les dones en el mercat laboral s'ha produït de forma intermitent, actualment encara és poc nombrosa, donat que el fet de tenir una feina constituïa una tasca secundària en el seu projecte de vida. Fins fa poc, la relació de les dones en el mercat laboral estava vinculada a tasques poc qualificades i diversificades pel fort lligam amb el món familiar i domèstic. Actualment, podem dir hi ha una presència més elevada de dones casades que treballen i que tenen unes expectatives envers el món laboral que estan relacionades amb la promoció professional, i troben un nombre important de dones que mantenen la seva activitat laboral independentment de quina sigui la seva situació familiar. Però, cal no oblidar l'ocupació "oculta o submergida" i la sortida del treball "formal" de moltes dones joves que estan poc qualificades en el moment de ser mares. Aquestes dones és possible que continuïn mantenint un cert lligam informal amb l'activitat laboral com és la neteja a domicili o la cura de persones dependents.

Les dades ens confirmen que l'augment de l'ocupació femenina és troba vinculada amb el creixement del sector dels serveis, i està relacionada amb les tasques de cura i la demanda de servei domèstic com a conseqüència de l'envelliment de la població i els canvis en les formes de vida que ha fet augmentar les activitats destinades a la cura i atenció de les persones. Sabem que la nostra societat ha definit les diferents categories professionals en funció d'uns valors que on les tasques de producció predominen en detriment de les tasques de cura de les persones. Per això podem dir que continuen persistint les desigualtats, les quals s'han transformat però no han desaparegut: L'atur, la temporalitat i inestabilitat laboral afecta més al col·lectiu femení.

El major nombre de treball a temps parcial posa de manifest i fa visible la conciliació de la vida familiar i laboral en les dones, on la reducció de la jornada laboral s'utilitza per conciliar la vida laboral i familiar. La segregació ocupacional atorga a les dones llocs de treball per sota del seu bagatge i la seva formació és l'anomenat "sostre de vidre".

La discriminació salarial lligada al sou o al reconeixement professionals relacionades amb les dificultats per accedir a uns nivells més elevats de jerarquia laboral. Aquests quatre eixos: atur, temporalitat o inestabilitat laboral i contractació temporal ens ofereix un dibuix de com està la situació del mercat laboral on les desigualtats de gènere es transformen, però no desapareixen.

Quan parlem d'usos del temps i d'espais de participació hem de posar en evidència els lligams de la vida, el treball productiu, el treball reproductiu, el temps relacional, personal i d'oci. Sabem que uns temps condicionen els altres i les dones que treballen dins i fora de la llar estan sotmeses a viure en règim de doble presència: una situació que les porta a assumir una càrrega total més elevada de feina. Una vida on, després de la feina ni hi ha temps lliure, sinó més feina. Aquesta càrrega que és més visible en les tasques de cura dels infants i s'accentua en l'atenció a les persones grans, que avui és més present que en el passat degut al procés d'envelliment de la població allargant-se durant tot el cicle de vida de les dones, les exclou inevitablement d'aquests espais de participació i de temps personal; s'inclou temes tant importants com la cultura, els espais de dones, la xarxa associativa, el voluntariat, els esports, els mitjans de comunicació, etc. Aquests temps i espais som importants en el cicle de la vida perquè enriqueixen la vida de les persones.

DIAGNÒSTIC INICIAL

Per això, la perspectiva de gènere en les **polítiques d'ocupació** a nivell local han de continuar contribuint a fer pública d'aquesta situació, per capacitar al capital humà d'acord amb les necessitats del teixit empresarial territorial sense oblidar les noves ocupacions emergents. Vetllar també perquè no hi hagin desigualtats en les formes de contractació. Fomentant la revisió del contracte social entre els gèneres que inclogui el treball de cura de les persones com a peça clau del que han de ser els nous drets i deures de la ciutadania del futur.

PROPOSTES

Polítiques de promoció de l'ocupació (no precària) per a dones.

EIX VII TERRITORI, URBANISME I SOSTENIBILITAT**JUSTIFICACIÓ**

L'espai urbà no és neutre, la seva conformació dóna prioritats, reflecteix poders i drets. El projecte i la gestió de l'espai urbà condueixen per diverses raons a la simplificació d'usos, temps i usuaris. Un urbanisme amb visió de gènere redefineix els objectius de l'urbanisme segons les necessitats d'una nova societat, que inclou la diversitat de situacions de les quals formem part els homes i les dones: orígens culturals i geogràfics diferents, edats amb capacitats i necessitats particulars, conformacions familiars diverses, etc.

L'oferta de mitjans de transport i la mobilitat determinen la qualitat de la vida quotidiana. Així els espais de relació pensats amb perspectiva de gènere afavoreixen l'autonomia i la socialització de les persones. Els espais que fan "por" restringeixen l'ús igualitari de l'entorn. També augmenten la inseguretat la manca de baranes i rampes amb pendents pronunciades, els canvis de nivell, les voreres perilloses, estretes i en mal estat, envaïdes per cotxes i mobiliari urbà; una il·luminació insuficient.

DIAGNÒSTIC INICIAL

Algunes zones de Celrà molt transitades per a vianants que actualment estan poc il·luminades.

PROPOSTES

Introduir percepcions millores en la percepció de la seguretat i l'oportunitat igualitari dels espais del poble (Que hi hagi una separació de l'espai de vianants i vehicles diferenciada, prioritització dels vianants en els centres urbans, en els equipaments escolars, socials, etc; col·locació d'enllumenat que afavoreixi i estigui pensat pels vianants i els cotxes; col·locació de mobiliari urbà segons les necessitats i els usos; afavorir i potenciar els trajectes escolars de vianants; afavorir i adequar espais d'estar, de reunió que siguin visibles i que es puguin utilitzar per a usos variats ja que la convivència de diferents usos en les plantes baixes afavoreixen l'activitat contínua que dóna seguretat a les persones a l'espai públic...)

6. BIBLIOGRAFIA

Alonso, A., Diaz., I., & Lois, M. (2010). *La influencia de las políticas públicas de igualdad en la toma de decisiones: Un análisis de los informes de impacto de género*. *Revista Española De Ciencia Política*, (24), 107-136.

Bodelón, E. (2001). *Dos metáforas para la libertad: Igualdad y diferencia*.

Bodelón, E. (2010). *Violències masclistes*.

Bravo Sueskun, C. (2006). *Planes de igualdad en la negociación colectiva para la igualdad de trato y de oportunidades entre hombres y mujeres en el empleo, y no discriminación por razón de sexo*. *Gaceta Sindical*. Reflexión y Debate, (7), 203-220.

Cánovas, A., Aragón, J., & Rocha, F. (2005). *Las políticas de conciliación de la vida familiar y laboral en las comunidades autónomas*. *Cuadernos De Relaciones Laborales*, 23(1), 73-93. Retrieved from <http://revistas.ucm.es/rla/11318635/articulos/CRLA0505110073A.PDF>

Castilleja, L. (2006). *Propuesta de estrategias transversales y métodos de trabajo para elaborar un plan integral desde una perspectiva comunitaria*. *Cuadernos De Trabajo Social*, 19, 271-285. Retrieved from <http://revistas.ucm.es/trs/02140314/articulos/CUTS0606110271A.PDF>

García, A. *És possible l'horitzó de l'eradicació de la violència masclista?*

L. O. (2007). *Ley orgánica 3/2007, de 22 de marzo, para la igualdad efectiva de mujeres y hombres* BOE.

Llei 5/2008, del 24 d'abril, *del dret de les dones a erradicar la violència masclista*. Diari Oficial De La Generalitat De Catalunya,

Rodríguez, A. (2003). *Vincula't: Tamaia, associació de dones contra la violència familiar*, carmona, Il., chavarrias, A., foissin, L., masià, B., villar, C. *RTS: Revista De Treball Social*, (171), 95-97.

Rohlf, I., & Valls-Llobet, C. (2003). *Actuar contra la violencia de género: Un reto para la salud pública*. *Gac Sanit*, 17(4), 263-265.

Roset, M., & Pagès, E., Lojo, M. E. (2008) *guia de coeducació per als centres educatius: Pautes de reflexió i recursos per a l'elaboració d'un projecte de centre*.

Torns, T., Borràs, V., & Carrasquer, P. (2004). *La conciliación de la vida laboral y familiar: ¿un horizonte posible?* *Sociología Del Trabajo: Revista Cuatrimestral De Empleo, Trabajo y Sociedad*, (50), 111-137.

Wolfe, D. A., Crooks, C. V., & Hughes, R. (2011). *La Cuarta R: Un Programa Escolar de Prevención de la Violencia en las Relaciones de Pareja en la Adolescencia. Intervención Psicosocial*, 20(2), 193-200. Retrieved from <http://www.copmadrid.org/webcopm/publicaciones/social/in2011v20n2a7.pdf>

ANNEX 1: GLOSSARI

Plans d'igualtat

Son un instrument per treballar les situacions de desigualtat i discriminació. Contenen una declaració d'objectius i inclouen compromisos operatius relacionats amb la garantia de la igualtat. Tenen una voluntat global i transversal i defineixen el conjunt d'objectius i línees estratègiques sobre les quals volem incidir i responsabilitzen a les diferents àrees i regidories de l'Ajuntament per un període de temps concret. Permeten la prioritització d'accions i son la guia que dona projecció i coherència al conjunt d'activitats que realitzem . Hi ha d'haver un compromís polític, assignació de recursos, visió estratègica, creació d'estructures i formes de treballar que potenciïn la transversalitat i la horitzontalitat, el lideratge de la regidoria, compromís públic davant de la ciutadania. La participació de les dones del municipi.

Transversalitat

Concepte que significa introduir la perspectiva de gènere en tots els àmbits de la vida urbanisme, medi ambient, ocupació, salut, educació, esports, economia, cultura, participació ciutadana, etc. Comporta la necessitat d'establir sinèrgies i un model de comunicació i acció entre agents diversos (sectors i serveis de l'Ajuntament, altres Administracions Públiques, agents socials, empreses, serveis , etc) al voltant d'uns objectius comuns i articular, d'aquesta forma les accions.

Gènere

S'entén per gènere la construcció social i cultural que defineix les característiques emocionals, afectives, intel·lectuals que cada societat assigna com a pròpies i naturals d'homes i dones, així com els comportaments corresponents" S. Berbel
"El gènere és la construcció psicosocial del sexe"

El sistema sexe-gènere

Produeix una relació desigual de poder entre dones i homes que tenen a veure amb una distribució desigual de coneixements, propietat i ingressos, responsabilitats i drets. És, per tant, una dimensió de desigualtat social. Com element constitutiu de les relacions socials, el gènere s'expressa en:

Símbols culturals: visualitzen les representacions socials d'ambdós sexes.

Conceptes normatius: polaritzen i reprimeixen comportaments i tasques.

Institucions i polítiques: reproduïxen i valoren l'assignació de rols i capacitats.

Identitat subjectiva: posiciona i determina el projecte de vida d'homes i dones.

Sexe

Determinació biològica, immodificable, estableix diferències físiques i fisiològiques. (Home/Dona)

Gènere

Determinació social, modificable, assigna diferències psicològiques i de comportament. (Masculí i Femení) “El sexe no és la causa de la desigualtat sinó la posició de gènere socialment construïda”

Divisió sexual del treball

L'augment de l'ocupació femenina és troba vinculada amb el creixement del sector dels serveis, i està relacionada amb les tasques de cura i la demanda de servei domèstic. La definició de les categories professionals és fruit d'uns valors productius que prevalen sobre les tasques de cura de les persones.

Les discriminacions indirectes

Hi ha una major segregació ocupacional que atorga a les dones llocs de treball per sota del seu bagatge i la seva formació és l'anomenat “*sostre de vidre*”
Discriminació salarial lligada al sou o al reconeixement professional relacionades amb les dificultats per accedir a nivells més elevats de jerarquia laboral.
Augment de la inestabilitat laboral i d'una relació feble amb l'ocupació a través de la contractació temporal que afecta més a les dones que als homes

Igualtat de fet

Paritat entre homes i dones real i efectiva. Només amb la promulgació de la igualtat legal no és suficient per canviar els costums i les estructures de desigualtat.

Treball productiu- reproductiu

Treball productiu: El treball “formal” remunerat que produeix béns i serveis.
Treball reproductiu: És l'ocupació no remunerada, no valorada i atribuïda socialment al sexe femení. Consisteix en l'atenció a les persones, el manteniment de la llar i les necessitats per a la cura de la vida humana. Facilita el manteniment i la cura de la força humana del treball productiu.

Violència Masclista

És la violència que s'exerceix contra les dones com a manifestació de la discriminació i de la situació de desigualtat en el marc d'un sistema de relació de poder produïda per mitjans físics, econòmics o psicològics, tant si es produeix en l'àmbit públic com en el privat.

Violència Familiar/ de gènere

En l'àmbit de la parella: és la violència exercida contra una dona per un home que n'és o n'ha estat el cònjuge o per la persona que hi té o hi ha tingut relacions similars d'afectivitat.

En l'àmbit familiar: és la violència exercida contra les dones i les menors d'edat en el sí de la família i realitzada per algun membre de la mateixa família, en el marc de les relacions afectives i dels lligams de l'entorn familiar.

Treball en Xarxa

El model de treball en Xarxa promou que els professionals que treballen en un territori de forma conjunta puguin treballar des d'un model d'intervenció interdisciplinari que mitjançant la coordinació i cooperació entre totes les institucions i/o professionals implicats per la consecució d'un objectiu comú concret i consensuat, utilitzant estratègies consensuades i avalades conjuntament.

Cultura per la Pau, per la cooperació

Aquelles pràctiques que possibiliten l'eliminació de la violència estructural i de gènere a partir de la superació de les diferències de classe, de sexe o gènere, d'ètnia, de països pobres enfront de països rics, etc., tot buscant un lloc de trobada i de treball des de la complicitat, la solidaritat i la cooperació.

Coeducació

A través de la socialització és pretén donar un enfocament equitatiu per avançar en la construcció de nous models d'identitat i per assolir actituds i dinàmiques no sexistes ni androcèntriques.

ANNEX 2: ENTREVISTES I GRUPS FOCALS

Entrevista Àrea d'igualtat de l'Ajuntament	Esther Albert, tècnica d'igualtat de l'Aj	16 octubre
Entrevista Àrea de Promoció Econòmica	Esther Albert i Narcís Torra Personal Tècnic	
Grup de Discussió Àmbits Educació, Serveis Socials	Jordi Corominas, Psicòleg i coordinador del SIAD. Consorci de Benestar Social del Gironès. Elisenda Quintana, Tècnica educació de l'Ajuntament de Celrà Marinela Ancuta, Mediadora Comunitària. Plataforma Educativa	14 nov
Entrevista Àmbit Salut	Izabella Rohlf, ICD metgessa, Meia Faixedas, ICS	20 nov
Entrevista Associació dones	Natàlia Zaro, Associació goges.	17 nov
Entrevista Institut	Eugènia Cros, IES Celrà	Pendent

ANNEX 2.1

Exemple de MODEL/GUIÓ D'ENTREVISTA

ENTREVISTA Nº:

Persona entrevistada:

Càrreg/entitat

Dia:

1. PRESENTACIÓ/setting
2. SOBRE ELS ORIGENS DEL 1^r PLA
 1. Perquè Celrà inicia al 2007 un primer PLA D'IGUALTAT?
 2. Quin procés metodològic es va utilitzar? participació? transversalització? Coordinació?
 3. Resultats d'avaluació
 - 3.1. Assoliment dels objectius?
 - 3.2. Impactes
 - 3.3. Aprenentatges. Punts forts/punts febles.
3. Quin seria el teu model per a la implementació de polítiques d'igualtat en un municipi com Celrà?

4. SOBRE LES NECESSITATS I OPORTUNITATS ACTUALS

4.1. El plantejament d'iniciar un nou pla comunitari sorgeix d'una oportunitat o d'una necessitat?

4.2. Quins àmbits destacaries com a prioritaris alhora de treballar polítiques d'igualtat? Pq?

4.3. Quin creus que seria el principal objectiu a treballar en un nou pla?

4.4. Quina és la realitat de Celrà respecte les relacions home-dona en els següents àmbits

	INFANTS I JOVES	ADULTS	GENT GRAN	ALTRES
SALUT				
EDUCACIÓ				
FAMÍLIA				
TREBALL				
PARTICIPACIÓ				

Quins agents hi ha implicats o s'haurien d'implicar en les polítiques d'igualtat per cada àmbit?

	INFANTS JOVES	ADULTS	GENT GRAN	ALTRES
SALUT				
EDUCACIÓ				
FAMÍLIA				
TREBALL				
PARTICIPACIÓ				

Hi ha espais de coordinació transversals? En caldrien?

GRUP DE DISCUSSIÓ DE TÈCNICS REFERENTS DE L'ÀMBIT SOCIAL I EDUCATIU**14 novembre 2015.Celrà****Participants:**

- Jordi Corominas, Coordinador del SIAD. Consorci de Benestar Social del Gironès.
- Elisenda Quintana, Tècnica educació de l'Ajuntament de Celrà
- Marinela Ancuta, Mediadora Romanesa. Plataforma Educativa
- Esther Albert, Tècnica d'igualtat i de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Celrà

TEMES**1. PRESENTACIÓ.**

Entrevistadores.

Exposició dels objectius de la diagnosi per part de la Investigadora Social d'Àgora

- Diagnosi igualtat oportunitats home- dona
- Per validar pla local que sigui subvencionat
- Recollir la opinió dels tècnics

2. PRESENTACIÓ DELS PARTICIPANTS**1.1 Tècnica Educació de l'Ajuntament de Celrà****Principals funcions/Serveis**

- Centres Oberts
- Servei de Mediació comunitària
- Oficina d'atenció gent gran

Treball en xarxa /

Desenvolupa treball transversal amb: Tècnics Consorci Benestar Social del Gironès,

Participació activa als Consells Escolars, Taula de treball mutilació genital femenina on hi participen els municipis de Celrà, Bordils i Flaçà) coordinat per Eduard Basté del Consorci

Participa a la Taula de prevenció de conflictivitat juvenil de Celrà (IES, Mossos d'esquadra, Serveis bàsics d'atenció Social, Joventut, Educació i Servei de mediació) amb l'objectiu de tractar casos concrets detectats debat com treballar diferents situacions i casos conflictiu

1.2 Tècnica de Promoció Econòmica i de l'Àrea d'igualtat**Principals funcions / Serveis**

- Borsa de treball i empenedoria
- Suport comerç local

Activitats de promoció / sensibilització

- Igualtat: 8 març i 25 n Mes activitats en funció de les subvencions i recursos
- Derivació casos a serveis socials
- Suport a xarxa dones africanes de la llera del ter (poca autonomia)
- Impuls en l'Associació d'homes gambians

Treball en xarxa/altres institucions: Participa de la Xarxa Serveis locals de promoció econòmica amb la Diputació de Girona i la Xarxa Vivers d'empreses i xarxa de creació empreses

1.3 Jordi Coromines. Consorci Gironès

- Equip assessorament a tècnics de serveis socials del consorci.
- Psicòleg equips d'atenció social primària
- Suport psicològic
- Funcions de coordinació SIAD GIRONÈS (prevenció i intervenció violència masclista)
- No es poden mantenir punts locals d'atenció a totes les poblacions del gironès
- Tornen activar assessorament jurídic : servei jurídic 1 cop /mes (a Celrà s'incorpora punt d'assessorament jurídic) ubicats als serveis socials. Atenció individual a demanda. Servei generalista que es recomana estar separats de l'atenció de SBAS (Serveis Bàsics d'Atenció Social)
- Pla igualtat i gènere consorci

1.4 Matinela Ancuta. Mediadora. Servei municipal de mediació gestionat per l'Associació Gentis

- Mediació al col·lectiu de persones Romanesos.
- Treballa i assessorament diferents col·lectiu que hi van per iniciativa pròpia i fa les derivacions
- Mediadora comunitària Gironès: 2 anys a Celrà
- Depèn de Gentis (plataforma educativa)
- Temàtiques mediació: informació, assessorament a la població romanesos
- Efectuar derivació àmbits salut, laboral educació, consolat, jurídic
- Objectiu: integració col·lectiu gitano romanesa (11% població) !
- No integrat al municipi i crea rebuig social
- Atenció individual i col·lectiva
- Sessions informatives
- Taula rodona participació gitanos i romanès
- Taula rodona població autòctona

2. AMBITS DE TREBALL

2.1 Violència masclista: Principals problemàtiques detectades

- Els casos detectats només són la punta de l'iceberg
- Tenim dificultats per **intervenir** i per cobrir les necessitats que sorgeixen davant la víctima que vol denunciar pocs instruments i pocs recursos.
- La pressió social del propi col·lectiu és molt gran i sovint frena que el cas es pugui denunciar. Sobretot es detecta una forta **pressió social** amb col·lectius conformats per persones procedents de Gàmbia, Marroc i Romanesos . Col·lectius amb un alt component masclista i sovint justifiquen el maltracta envers les seves dones. Actualment en el municipi de Celrà el 99% són Gambians (170 famílies aprox.) segueixen el col·lectiu de Romanesos i del Marroc
 - El discurs cultural no pot legitimar la violència
 - Dificultats en **tramitar una denúncia**: Un cop la una víctima vol fer el pas de denunciar (depèn molt de la persona que atén a la víctima i de la comissaria a on es dirigeix). Algunes vegades les víctimes depenen de la sensibilitat dels agents, i de la subjectivitat davant el cas per part de l'agent que l'atendrà a la comissaria. La visió dels mossos davant les falses denúncies provoca que alguns agents actuïn sota criteris mes subjectius.
 - Paper mossos, jutges i advocats
 - la **visió de la justícia** (jutges) molt enganxada amb la judicial. Des de les instàncies judicials

entenen poc com es treballa des dels serveis socials i com no es fa el pas de

denunciar fins que no es tinguin totes les garanties. Amb poques garanties, els serveis socials no opten per acompanyar una víctima a denunciar. Les mesures judicials no ho són tot. Amb la denuncia comença tot plegat Encara ens queda molt recorregut per fer.

- Necessitat d'una **major coordinació** entre serveis i protocols clars per tots els professionals
- El paper i rol que juguen les madrasses i el rol dels imams
- Tenir present que tenim una major facilitat en la detecció maltractaments físics versus la detecció maltractaments psicològics
- Tractament i aplicació de la llei per a tots igual: mirar el rol que tenen les madrasses i els imams
- Preocupació davants els matrimonis forçats i l'ablació del clítoris
- Detecció de casos de maltractament en el marc escolar: davant la detecció casos de maltractament en la pròpia escola hi pot haver derivació o no. Escola pot ometre determinada informació. També cal destacar que en el marc escolar s' ha avançat força en temes de maltractaments a menors. També cal dir que es detecta un major nombre de derivacions e casos de maltractament abans d'acabar el curs
- la crisi econòmica ha aguditzat els casos de violència.

Reptes

Com podem treballar per disminuir la pressió del propi col·lectiu?

Com es treballa davant la legitimació de la violència envers les dones?

Els delictes són delictes. El discurs cultural no pot legitimar la discriminació amb la violència envers les dones

Necessitats

- Formació i alfabetització dones. Dones molt demandants d'alfabetització.
- no tenir pressa per voler aconseguir canvis ràpids. Cal anar lent per aconseguir-Ho
- els protocols ens donen gran part de les eines per a treballar davant els casos de violència. Cal aplicar-los mes
- Major treball en xarxa creure's més els protocols i els professionals.
- ens falten mes recursos per tal d'oferir major oportunitats al conjunt de la població estrangera.
- Més recursos per serveis de tercer nivell: amb les dones que ja han sofert violència,. Els serveis que tenim actualment tenen un excessiu component ideològic i falten contingut tècnic. Necessitat de tenir Serveis de Tercer nivell de qualitat: SIE amb fort component de treball trauma i post trauma. Sovint els serveis d'intervenció psicològica són molt generalistes i son poc eficaç. Ens trobem davant dones que ja han viscut la situació traumàtica. Ens falten bons professionals i de major qualitat tècnica i no tan serveis ideològics. Els serveis d'atenció a la víctima no poden tenir un alt grau de component ideològic. No es tracta d'oferir un treball i atenció a la dona a nivell generalista. Cal atenció especialitzada d'atenció a la víctima i de tractament del trauma.
- Aprofundir més en taules tècnics. Major treball col·laboratiu: major debat i treball cooperatiu
- cal unificar estratègies. Tothom fa la guerra pel seu compte. Important evitar duplicitats, ser més eficients
- El pla Igualtat del consorci de benestar. com es coordinen amb els plans locals?
- Recursos municipals Celrà: poc pressupost per treball en la víctima
- millorar estratègies de protecció de l'informador i **en la confidencialitat** de la informació. Com protegem a l' informador? Cal avançar en aquest tema. Actualment els informadors i

denunciants tenen molta inseguretat. Tenen por a denunciar i fins i

tot a informar. i per tant es passa poca informació i es denuncia poc. **Protocols dels informants... Saber treballar amb els indicis?**

- Tenir una taula de debat **TAULA DE VIOLENCIA MASCLISTA**
- PROBLEMA DE COBERTURA ECONÒMICA! no podem cobrir les necessitats bàsiques

2.2 Cultura educativa: coeducació, prevenció i sensibilització

- Recursos invertits en prevenció a escoles amb finançament
- tallers instituts
- Relacions parelles adolescents, col·lectius estrangers nascuts aquí
- A través d'un taller puntual es pot fer deteccions: curs de defensa personals: noies que se senten insegures, reben amenaces...
- Protocols clars i anar los treballant cooperativament amb diferents tècnics i serveis municipals
- Treball educació emocional: des de l'educació es pot fer feina... La part de prevenció a primària (5e i 6e)
- Es treballa més a l' institut que a primària. A últim cicle de primària? ???
- Treball emocional en famílies:
- Treball x col·lectius per tal d'anar prenent consciència.
- Servei Orientació familiar

Equip de recerca

Gemma Clapés Investigadora social i Pedagoga
Marta Combis Pedagoga social
Eduard Llandrich Geògraf
Joan Quer Director Tècnic d'Àgora